

Geo-økonomiens æra bryder frem: udvidelse af Bælte- og Vejinitiativet til Afghanistan

af Hussein Askary, bestyrelsesmedlem af Belt and Road Institute in Sweden (BRIS) og Schiller Instituttets Sydvestasien Koordinator.

På engelsk:

The hasty withdrawal of U.S., British and other North-Atlantic Treaty Organization (NATO) troops from Afghanistan after 20 years of failed "war on terrorism" can potentially become an inflection point towards a new era in world politics. The comparisons with the withdrawal of U.S. troops from Saigon, Vietnam in 1975 is somewhat inaccurate. There is now a new mechanism and constellation of regional and global powers willing to bring peace, stability, and economic development to Afghanistan with well-defined plans along the Belt and Road Initiative. The comparison should rather be with the fall of the Berlin wall in 1989, which means that a terrible era is potentially ending and a new one is ushered into world politics, overturning decades and centuries of destructive zero-sum geopolitics, "great games" and wars.

If calmly and wisely approached, this new situation has the potential of reaching peace through economic development and win-win cooperation. The key to this new policy is the integration of Afghanistan into the Belt and Road Initiative (BRI). While there are great risks embedded in the chaotic situation left by NATO in Afghanistan, any peace and reconciliation initiative should contain the

reconstruction of the economy as the main item on the agenda.

Following 20 years of military operation by the U.S., Britain and their allies, and with at least 71,000 civilians killed in both Afghanistan and Pakistan, these forces were hastily withdrawn in July and August of this year. The Taliban, the purported target of the Afghanistan war and main antagonists of NATO and the Western-backed government, expanded their control over every part of the country. While Western mass media was filled with panicked reporting about the rapid onslaught of the Taliban in many parts of the country, cooler heads in China, Russia, Pakistan, Iran and many Central Asian and even India were busy arranging a flurry of diplomatic moves to both contain the situation and get the Taliban and the Afghani government in Kabul to talk peace and reconciliation.

The Chinese State Councilor and Foreign Affairs Minister Wang Yi visited several Central Asian capitals in July already to discuss the situation. The Shanghai Cooperation Organization (SCO) which includes all the above nations plus other Eurasian nations, held a meeting of its foreign ministers on Afghanistan on July 14 in Dushanbe, capital of Tajikistan. Wang Yi said at the meeting, that due to the hasty withdrawal of the U.S. and NATO troops, "Afghanistan is once again faced with the grave challenge of moving toward war or peace, chaos or stability". He proposed a five-point initiative, the third point of which was to "working together to boost a reconciliation process to ensure that no-civil war scenario develops. In line with the principle of "Afghan-led and Afghan-owned". All neighboring countries of Afghanistan have a stake in this situation and have influence on certain Afghani factions and groups, making them a suitable broker of peace and reconciliation. Point five urged the SCO to contribute to peace and reconstruction in Afghanistan. The SCO should

make active use of existing cooperation mechanisms in economy, trade, culture and other fields to support Afghanistan in enhancing its capacity for independent development and achieving genuine and sustainable development. Integrating Afghanistan into regional economic development plans and structures will insure durable peace.

No peace without development

It is this this latter point, which was neglected in the past 20 year, while the focus was placed only on the use of military and security measures that have had devastating consequences on the nation and. According to certain estimates, an incredible US\$ 2.2 trillion was spent on this war, while the overall cost of the U.S. wars since 9/11, 2001, has reached US\$ 6.4 trillion. Almost none of that was used to build infrastructure, housing, hospitals, schools, power or water management systems. This is 6 times the amount China invested in the BRI since 2013. But China has built thousands of kilometers of railways and roads, power plants, ports, airports, water management systems, across Eurasia and Africa. It is for this reason the current case of Afghanistan could become an inflection point in current history concerning the philosophy and achievement of peace through economic development rather than military force.

Afghanistan and the BRI

Contrary to its previous position as a buffer zone between the Russian and British Empires in the geopolitical Great Game, Afghanistan is perfectly positioned to become a bridge between northern Eurasia and South Asia, and between East Asia and West Asia. It is squeezed between two of the main BRI corridors; The China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) to the south of its border, and The China-Central Asia-Iran-Turkey New Silk Road Corridor to its north.

Afghanistan formally joined the BRI in May 2016 during a

visit by Chief Executive of Afghanistan, Dr. Abdullah Abdullah to China, in May 2016, in which the Afghan and Chinese Foreign Ministers signed a memorandum of understanding on cooperation under the BRI. The Afghan Foreign Ministry stated then that “given its location at the crossroads of Central, South, and Southwest Asia, Afghanistan is well placed to partner with China and connect to the wider region via BRI.” Afghanistan also became a member in the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), in 2017. However, due to the situation in the country, and obvious U.S.-China antagonism, no infrastructure or other projects were launched jointly.

Interestingly, China managed to include the BRI as part of the United Nations mission in Afghanistan, and article 34 of the 2017 UN Security Council Resolution 2344 states that it “welcomes and urges further efforts to strengthen the process of regional economic cooperation, including measures to facilitate regional connectivity, trade and transit, including through regional development initiatives such as the Silk Road Economic Belt and the 21st-Century Maritime Silk Road (the Belt and Road) Initiative, and regional development projects.”

Almost one year ahead of the U.S. and Nato withdrawal from Afghanistan, Wang Yi reached a nine-point consensus at the Inaugural China-Central Asian Countries Foreign Ministers’ Meeting on July 16, 2020. Of interest here are point three, which states that the parties will make more efforts to “synergize the Belt and Road Initiative and the development strategies of Central Asian countries, expand trade and provide more common ideas and concrete actions on the development of a Silk Road of Health and the Digital Silk Road”. Point eight, which concerns Afghanistan stated: “China and Central Asian countries all support the peace and reconciliation process in Afghanistan and stand ready to play a constructive role in promoting intra-Afghan

negotiation, restoring peace and stability, advancing Afghan economic recovery and strengthening regional cooperation.”

In another important development, the joint statement of the Fourth China-Afghanistan-Pakistan Trilateral Foreign Ministers’ Dialogue in June 2021, stressed that “the three sides reaffirmed that they will deepen cooperation under the Belt and Road Initiative, Regional Economic Cooperation Conference (RECCA), “Heart of Asia” Istanbul Process (HoA/IP) and other regional economic initiatives.” Connectivity between the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) and Afghanistan was a key element in this dialog.

RECCA, which is mentioned in this joint statement, is an initiative launched by the Foreign Ministry of Afghanistan to agglomerate all the different connectivity and development corridors connecting Afghanistan to its neighbors and larger regions. It has published several studies on these corridors and how they will benefit Afghanistan and enhance stability and security in the country and the larger region.

Putting Afghanistan on the Belt and Road to Peace and

Prosperity

So, the plan is to build a number of development corridors for transport, power, and oil and gas through Afghanistan. There are a number of the projects outlined by the RECCA. One of them is the CASA-1000, the Central Asia South Asia regional electricity market. Turkmenistan is a natural gas-rich country. Iran, too, is a natural gas-rich country and both of them provide power to Afghanistan.

Afghanistan is dependent on its neighbor countries to provide its electricity, which has not been built in the past 20 years. CASA-1000 includes Kyrgyzstan, Tajikistan, Afghanistan, and Pakistan as one electric grid. The TAP-500, another electric power line connecting Turkmenistan-Afghanistan-Pakistan. There is the TAPI, the Turkmenistan-Afghanistan-Pakistan-India Gas Pipeline, which was backed allegedly by the United States and NATO, but this was used as a geopolitical tool to make sure that the Central Asian countries and the gas- and oil-rich countries avoid working with Russia and Iran and China to get their natural gas outside because they are landlocked countries.

So, the idea was to connect Turkmenistan directly to Afghanistan, Pakistan, and India, and get the natural gas from there. But this is, in itself, a very useful project, and it also helps to connect Pakistan and India through mutual interest. But it does not exclude building gas pipelines to Russia or to China or through Iran. But reality has its final say, and the Turkmenistan-Central Asia-China natural gas corridor has become one of the most vital gas supply lines in Asia. Iran, Pakistan and India also had their "Peace Pipeline" plans, which the Iranians built all the way to Zahedan on the border with Pakistan. But pressure from the United States did not allow Pakistan to pursue the project. In addition, the conflict between Pakistan and India stopped that project. So, there is no

conflict between these different oil and gas pipelines if geopolitics are pushed aside and economic and social considerations are adopted instead.

Today, there is no contradiction between Pakistan benefiting from cooperating with both. The energy requirements of all countries, including India and China are so enormous, that it takes more than one pipeline to meet.

There is also among these infrastructure projects the Five-Nation Railway (China-Kyrgyzstan-Tajikistan-Afghanistan-Iran), and the corridor from Peshawar (Pakistan) to Kabul and to Dushanbe. Another corridor goes from Peshawar to Kabul to Mazar-e-Sharif and into Turkmenistan. There are a number of railways which were built from the neighboring countries; like Iran, which just last year completed the railway from Khaf and Mashhad in Iran to Herat in the northwest of Afghanistan. A corridor should also extend from from Tajikistan to Kunduz. Many regional railways reach the border towns of Afghanistan from the neighboring countries but then stop there, because the missing links are all within Afghanistan itself. In 2016, a train, arrived from Xinjiang in China into Hairatan in northern Afghanistan passing through Kazakhstan and Uzbekistan. In 2019, a freight line was established along this route to China. Therefore, building the missing links inside Afghanistan should become the focus for the reconstruction plans.

In February of this year a strategic agreement between Pakistan, Afghanistan and Uzbekistan for building a 573 km railway from Mazar-e-Sharif, via Kabul to Peshawar, Pakistan, was signed. It will connect with the existing Termez, Uzbekistan – Mazar-e-Sharif cross-border line, which opened in January 2012. This line offers a direct link between Pakistan and the Uzbek capital of Tashkent. The three countries had jointly signed a proposal in

December 2020 for plans to seek a \$US 4.8bn loan for the project from global financial institutions. Reportedly, the World Bank, the Asian Development Bank, European Bank for Reconstruction and Development, European Investment Bank, Islamic Development Bank, the Asian Infrastructure Investment Bank and the International Finance Corporation have all expressed interest in the project. The line will also connect with the 112km Atamyrat, Turkmenistan, – Aqina – Andkhoy cross-border line, linking Turkmenistan with Peshawar.

Surrounded by BRI projects

All the neighbors of Afghanistan are actively involved in the BRI. The CPEC, the flagship of the BRI and the most advanced of the BRI corridors is an important vehicle for bringing the BRI into Afghanistan.

China's relationship to Central Asia has been evolving into a positive direction, especially after the initiation of the BRI by President Xi Jinping in 2013. The Central Asia nations, three of which share borders with Afghanistan, have adapted their national development plans to the BRI. Not only their trade with China has grown massively, many infrastructural and agro-industrial projects are now integral to the BRI and cooperation with China. The SCO, which initially was a security organization, has evolved into an economic cooperation vehicle. The Joint Commission on Facilitation of International Road Transport is one of the important platforms of the SCO, especially on infrastructure matters. There are several China-Central Asian initiatives such as the Sino-Kyrgyz Regional Cooperation Plan (2015-2020), Kazakhstan's Bright Road Initiative, Tajikistan's national development strategy 2030 and Uzbekistan's new development strategy.

Concerning connectivity, China's Xinjiang (Uyghur Autonomous Region) is connected to three main Belt and Road

Corridors. These are the CPEC, New Silk Road, and the Eurasian Corridor. But to have an effective connectivity, there is need to upgrade the transport and power infrastructure of China's neighbors to match the fast development of China's own economy and rapid increase in China-Europe trade.

Iran, which shares long borders with Afghanistan to the west, have also consolidated its relationship to China and the BRI for years, but most emphatically through signing the Comprehensive Strategic Partnership agreement in March 2021, which is an unprecedented economic, trade and strategic cooperation framework extending for 25 years. Iran has also strong economic ties to Afghanistan, and as mentioned above, recently extended an important railway from Khaf in eastern Iran to Herat in Afghanistan.

Mineral wealth

Afghanistan is rich with rare-earth and other metals like lithium, beryllium and tantalum and others that are necessary for modern electronics and high-technology products. Afghanistan also has very large iron and copper mines.

One good thing the U.S. Geological Survey (USGS) did, is a large-scale survey of almost the entirety of the Afghan territories to figure out the different deposits of special minerals and non-oil minerals. The study was completed in 2016 and has been updated several times since then.

The Mes Aynak copper deposit is one of the largest in Asia. A Chinese consortium (China Metallurgical Group) won the bid for developing this mine and producing copper in 2007. However, there were two major problems for pursuing the work. One was the security problem. The Chinese company sites were attacked by militant groups several times. The other problem concerns processing the copper, which required investing in building a 500-Megawatts coal-fired

power plant, and a railway to bring coal from the northern part of the country and shipping the produced copper was also necessary. Lack of water, necessity for mining, was also another issue. That meant that the cost of the project as a result of such investments, would be higher than estimated. This meant that expected revenues both for the Chinese company and Afghan government were not as high as first estimated. This led to a dispute which is not resolved yet. But if the security situation is stabilized, and the development corridors are built, the power and transport will be available to utilize these mines more easily.

Water shortage

Afghanistan was a lush garden many centuries ago; but due to periodical long-term climate changes and also all the conflicts that engulfed Afghanistan and the lack of development much of Afghanistan is quite arid. In Afghanistan, only 67% of the population has access to drinking water, not necessarily tap water. Many have access to drinking water only through wells. The mortality rate in 2004 in Afghanistan for children below the age of five, was 25%, which is a tragically high level. But half of the mortality is related to waterborne disease—so, providing drinking water is a matter of life or death immediately for many, as well as being critical for economic development.

Afghanistan has a number of rivers like the Helmand River, the Amu Darya River, the Kabul River, the Logar and Panjshir, and several other small ones. Because they depend much on snow melting on the mountains, they have large seasonal fluctuations and some of them even dry up in the summer and fall of the year. The water budget of Afghanistan is estimated to be 55-75 billion cubic meters per year. This is approximately what the Egyptians get in the Nile River annually. But the Egyptians get it literally served on a platter. But in Afghanistan, however, to be

able to utilize as much as possible of this water budget; that is, instead of it running off and evaporating, there is need to build a massive water management infrastructure system.

One important point in terms of food security is the problem of opium cultivation, which had disappeared under Taliban control prior to 2001, but which increased dramatically under U.S. and NATO control. Afghanistan has become the source of 80% of the opium and heroin in the whole world. It needs support to convert the opium production into food production. The Taliban, upon taking over the capital Kabul on August 17, declared that they will once again eradicate opium cultivation.

Human Resources

The population of Afghanistan is 39 million people, according to 2021 statistics, including three million refugees, mostly in Iran and Pakistan. But the amazing factor is that 46% of the population of Afghanistan are below the age of 15 years. And only 2.5% of the population of Afghanistan are above the age of 65. So, we have around 80% of the Afghani people are below 30 years of age, which is a very, very young population. And of course, it has enormous aspirations and demands. This population of 37 million is projected to double by 2050.

The concentration of the population in Afghanistan is to the south and to the north of the central mountain barrier. So, this has to be bridged through development corridors in order to connect all the different groups of Afghani population and resources—both water and other resources—together, to create one economic unit. This will naturally contribute to connecting it to the surrounding nations, to create an even larger economic unit.

What the initial support through the Belt and Road should be, is for the reconstruction of the infrastructure of

Afghanistan to create the economic platform necessary to enable all those millions of young Afghans to increase improve their skills and their productivity to utilize the natural resources and land to gain profitability and be able to participate in international trade.

The way forward

On July 28, 2021, Wang Yi met with the visiting delegation led by head of the Afghan Taliban Political Commission Mullah Abdul Ghani Baradar in Tianjin. While much of the discussion dealt with the future perspectives of reconciliation, peace, stability and preventing terrorist groups from using Afghanistan as a base to attack China and other neighbors, economic development and reconstruction were key elements of the two sides discussions. Baradar emphasized that the Afghani side hopes that China will be more involved in Afghanistan's peace and reconciliation process and play a bigger role in future reconstruction and economic development. The Afghan Taliban will also make its own efforts toward fostering an enabling investment environment.

The irony here is that the same Afghanistan, which was a pivot of geopolitics, could suddenly become the springboard to a new era of win-win cooperation rather than zero-sum game politics. Economic cooperation is the gateway to both security and prosperity for all nations, especially Afghanistan the people of which have suffered incredibly in the past 40 years. It is the right time now to put Afghanistan on the Belt and Road to peace. This current crisis carries within it a great opportunity, exactly as the fall of the Berlin Wall presented an opportunity for a new and just world economic order. Unfortunately, that 1989 opportunity was squandered. The world cannot afford to lose another such a unique opportunity.

---

*In an international conference held on July 31st by the International Schiller Institute, this author and several current and former government officials and nongovernmental think-tank experts presented a wide range of possibilities for reconciliation and reconstruction option for Afghanistan in the context of the BRI.

Artiklen er fra BRIX's hjemmeside.

Ny dokumentar: Genoplivelsen af det Amerikanske System med kinesiske Karaktertræk af Peter Møller

Udgivet af LaRouche-organisationen i USA den 17. august 2021.

Hvordan kineserne lærte om økonomisk udvikling fra Det amerikanske System, der var promoveret af Lyndon LaRouches organisation, som amerikanerne har glemt.

18. august 2021 – I går udgav LaRouche-Organisationen en ny dokumentar med titlen: „Genoplivelsen af det Amerikanske System med kinesiske Karaktertræk”, som er et bidrag til at få USA til at deltage i Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) og endelig løsrive sig fra det britisk centrerede, geopolitiske system. Videoen viser hvordan dette ikke blot er det rigtige at gøre, men at BVI er baseret på de samme principper der ligger til grund for det der historisk er

kendt som det 'Amerikanske System' – hvis USA afviser BVI, ville det dermed afvise sin egen historiske identitet.

Videoen begynder med fejringen af hundredårsjubilæet for Uafhængighedserklæringen i Philadelphia i 1876, som var centralt i udbredelsen af det Amerikanske System til resten af verden. Den viser adskillige eksempler på dette – blandt andet i Kina – og hvordan det Britiske Imperium manøvrerede for at stoppe denne eksistentielle trussel til deres maritimt dominerede kontrol over verdens begivenheder, ved at spille alle de nationer, som deltog i det, ud mod hinanden – en konflikt der er nu er kendt som 1. Verdenskrig.

Videre viser den genoplivelsen af det Amerikanske System, først med livsværket af Sun Yat-sen – grundlæggeren af det moderne Kina – og hvordan Deng Xiaoping – efter ødelæggelsen forårsaget af 2. Verdenskrig, den kinesiske borgerkrig og kulturrevolutionen – i hvert fald implicit, videreførte Suns vision for Kina, som derefter begyndte at udvikle sig til en moderne, industriel nation.

Med sammenbruddet af Sovjetunionen begynder Lyndon og Helga LaRouche en kampagne for Den eurasiske Landbro og opfinder navnet 'Den nye Silkevej'. Dette program, baseret på idéerne fra Henry C. Carey og det Amerikanske System, blev vedtaget af det kinesiske lederskab og genkendes i dag i af Bælte- og Vejinitiativets omsiggribende succes.

Men spørgsmålet forbliver: Vil USA blive en del af dette "Amerikanske System"-initiativ, eller vil det afvise sin egen historiske identitet og fortsætte sin underdanighed til en britisk centreret, geopolitisk ideologi, der allerede er ved at bringe verden tættere og tættere på en krig, som kun få ville overleve længe nok til at berette om? Det kapitel er stadig ikke nedskrevet – et kapitel som vi alle spiller en mulig rolle i.

Afghanistan: Potentiale for en ny epoke: Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Resumé på engelsk her, afskrift på dansk nedenunder:

Resumé:

Aug. 17 (EIRNS)—The dramatic developments surrounding the Taliban takeover of Kabul is not the end of the world, as the Western media hysterically claims, the head of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche emphasized in her weekly Schiller Institute webcast this morning. Rather, it is very good that 40 years of war in Afghanistan is ending, because that has opened the possibility of integrating Afghanistan into a regional economic perspective, through China's Belt and Road Initiative, in which reconstruction can begin. We must take this opportunity to bring stability and economic development to the Afghan people, she argued. Russia, China and the Central Asian nations are cooperating on this endeavor; it is time Europe and the United States join in.

But! This does require a complete change in approach, she noted. The failure of this regime-change war, and the previous ones since WWII, stand exposed. The war was wrong from the beginning, as the continuing investigation by the 9/11 families into who was responsible for the September 11, 2001 attacks are uncovering, and as Lyndon LaRouche

warned on the very day the attacks occurred. More needs to be done. And there was never a viable war plan.

Some Western political leaders are reacting thoughtfully. German CDU chancellor candidate Armin Laschet stated that this was the biggest failure of NATO, ever. Danish Foreign Minister Jeppe Kofod called for reflection and soul-searching. Helga Zepp-LaRouche pointed out the special responsibility that the U.S. has, in President John Quincy Adams' words, to not go abroad in search of monsters to destroy.

Now, as presented in the July 31, 2021 Schiller Institute video conference, "Afghanistan: A Turning Point in History after the Failed Regime-Change Era," there is a potential for a new era of real nation-building in Afghanistan, and the rest of the world, if the Western nations cooperate with the Chinese-led Belt and Road Initiative, along with Afghanistan's neighbors, and drop their geopolitical goals of preventing China and Russia from playing leading roles in the world. Many Afghan development plans are already on the drawing boards, and there is great humanitarian need, starting with building a modern health system, other infrastructure and agricultural alternatives to opium production. There will be great pressure on the Taliban from the outside, with offers of economic development contingent upon how they act.

The last section of the interview was about the purpose and results of the August 14, 2021 video conference "On the 50th Anniversary of Lyndon LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971: So, are you finally willing to learn economics?" sponsored by the LaRouche Legacy Foundation (LLF).

Those watching were urged to watch and spread both that LLF video conference, and the Schiller Institute video conference on peace through development for Afghanistan.

Don't stand on the sidelines while history is being made.

Link: Schiller Instituttets Afghanistan-konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Link: Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Afskrift:

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, i dag er den 17. august, 2021. Jeg hedder Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil lave et interview med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og international præsident for Schiller Instituttet.

Søndag fulgte mennesker overalt i verden intensivt den dramatiske udvikling fra time til time i Afghanistan, da Taleban overtog kontrollen over Kabul, og de vestlige diplomater og den afghanske præsident flygtede, og mange afghanere forsøger stadig at flygte.

Den 31. juli, for bare to uger siden, afholdt Schiller Instituttet en meget vigtig videokonference med titlen: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifte'-krige," hvor du erklærede, at afslutningen på det vestlige militære engagement i Afghanistan kunne være en gylden mulighed for at afslutte geopolitikkens æra og indlede et samarbejde mellem nationer for at etablere fred gennem økonomisk udvikling.

Der vil også være et opfølgende arrangement denne lørdag

med mange af de samme eksperter. Klik her.

Hvad er din reaktion, Helga, på begivenhederne i Kabul, og hvad skal der gøres nu?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er jeg ikke enig med de vestlige mediers hysteri om, at dette er verdens ende. Det første der må gøres klart er, at det afslutter 40 års krig for det afghanske folk, og hvis folk har en fornemmelse af, hvad det vil sige at leve i en så langvarig krig, alle lidelserne for civilbefolkningen, alle de frygtelige ting folk måtte udholde, hvad angår droneangreb, og angst, jeg synes først og fremmest, det er meget godt, at krigen er slut.

Og jeg tror,□□ at det tværtimod er en reel chance for at integrere Afghanistan i et regionalt økonomisk udviklingsperspektiv, som grundlæggende er defineret af Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Der er en meget klar aftale mellem Rusland og Kina om at samarbejde om håndteringen af □ denne situation. De centralasiatiske republikker er interesseret i at sikre, at der er stabilitet og økonomisk udvikling. Der er mulighed for at forlænge CPEC, Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor, ind i Afghanistan, ind i Centralasien. Så jeg synes, det er en reel mulighed.

Men det kræver en fuldstændig ændring i tilgangen. Jeg tror,□□ at nogle mennesker har en fornemmelse af det. Tysklands CDU-kanslerkandidat, Armin Laschet, kom med en bemærkning, som jeg synes afspejler dette, at dette er NATO's største nederlag siden dets eksistens, og det er uden tvivl sandt, og at dette er en epokegørende forandring, og han brugte udtrykket "epokegørende forandring", hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, fordi jeg hele tiden efterlyste, hvor er de institutionelle mennesker i Europa og i USA, som erkender, at der må være en aksiomatisk rettelse af politikken, der førte til den

ene fiasko efter den anden i det vestlige system.

Så jeg tror, at hvis de europæiske nationer og USA ville forstå, at dette er en enestående chance, hvis de samarbejder frem for at bekæmpe Rusland og Kina og deres indflydelse i regionen, og de går sammen om den økonomiske udvikling dér, vil millioner af flygtninge, som er i Pakistan og Iran, og mange af dem er stadig i Europa, så der er brug for et perspektiv for genopbygningen af Afghanistan på en seriøs måde, da det bestemt ikke blev gjort i de sidste 20 år. Og så kan dette blive et meget positivt vendepunkt, ikke kun for Afghanistan, men også for hele verden.

RASMUSSEN: (resten er ikke korrekturlæst) Kan du forklare yderligere, hvordan dette kunne være en mulighed for USA og Vesteuropa, fremfor for at betragte Kina og Rusland, som hovedfjenden? Faktisk har nogle sagt, at tilbagetrækningen fra Afghanistan snarere drejer sig om at fokusere opmærksomheden på at bygge op til provokation mod Kina og Rusland. Kan du forklare, hvordan dette kunne være en gylden mulighed for en koalition for fred gennem økonomisk udvikling? Og hvad kunne det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ betyde for Afghanistan og hele regionen?

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er helt klart, at Vesten har et ansvar for at hjælpe med at afbøde konsekvenserne af 20 års endeløse krige, hvoraf Afghanistan kun udgør én, og virkelig begynder at opbygge nationer. For dette var igennem 20 år aldrig var en del af ligningen i Afghanistan-situationen.

Nu er Bælte- og Vejinitiativet åbent for alle. Dette er blevet udtalt igen og igen af præsident Xi Jinping og andre kinesiske ledere. Rusland har også igen og igen gjort det klart, at de gerne vil have et fredeligt samarbejde; Præsident Putin har mange gange, selv for nylig, talt om idéen om et integreret eurasisk kontinent fra Lissabon til

Vladivostok. Og jeg tror, at dette er et perspektiv, hvor det for eksempel er Kina – hvis man ser på den økonomiske motor for europæiske nationer. Dette er det eneste område, hvor man har økonomisk vækst, og hvis USA ville opgive deres geopolitiske idé om, at verden skal være et nul-sum-spil, hvor den ene side vinder og den anden side taber – men at dette kan blive et 'win-win' samarbejde; jeg tror, at tiden nu er inde til et dramatisk kursskifte. Men det kræver: Stop med geopolitik; begynd at tænke på, at samarbejde til fordel for den anden ville være til gavn for én selv.

RASMUSSEN: Nogle siger, at den første idé om at gå ind i Afghanistan var korrekt, for at tage hånd om terrorisme, at give husly til terrorister, men at så den anden del – opbygningen af demokrati – mislykkedes. Men tror du virkelig, at det var nødvendigt at gå ind i Afghanistan? Og hvad med alle de regime-skiftekrige, der har været i gang siden afslutningen af Anden Verdenskrig?

ZEPP-LAROCHE: Jeg har sagt mange gange, og vi publicerede mange artikler i en hvidbog, allerede for 11 år siden, hvor jeg gjorde opmærksom på, at denne krig var dårligt defineret fra begyndelsen. For hvis du husker, var påskuddet for det 9/11, at bin Laden – at Taleban angiveligt gav husly til bin Laden i Afghanistan; derefter påberåbte man sig NATO's artikel V, og sådan startede hele NATO-engagementet. Men det er stadig genstand for en igangværende retssag i USA, at omstændighederne den 11. september er meget forskellige fra den officielle historie. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede et webcast den 3. januar 2001, hvor han forudsagde, at Bush-administrationen ville blive konfronteret med en finanskrisen, de ikke kunne klare, og at der derfor var fare for en "Rigsdagsbrand" som påskud for at ændre politikker. Og det er præcis, hvad der er sket den 9/11. Så dette er en helt anden historie, som stadig mangler at blive opklaret, og virkelig komme til

bunds i, hvad det præcist involverede i form af korrupte elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. Så krigen var dårligt defineret, og hvis man helt fra begyndelsen definerer en krig på den forkerte måde, kan den ikke føre til et positivt resultat.

'Afghanistan Papirerne', der blev offentliggjort af Washington Post i 2019, er allerede en knusende beretning om, at dette ikke gik godt, at alle succeshistorierne var fuldstændig svigagtige; ledende militærfolk blev citeret for at sige, at de ikke anede hvad de lavede der, ikke vidste, hvem fjenden var, men ikke desto mindre fortsatte krigen i to år mere.

Så den krig blev startet og ført på et fuldstændig forkert grundlag. Jeg tror, at det, vi ser nu, er erkendelsen af, at alle disse udenlandske, interventionistiske krige under påskud af enten "retten til at beskytte", humanitære interventioner, regimeændringer, farverevolution – at denne politik er fuldstændig mislykket. Det førte til den værste katastrofe i NATOs i historie – jeg er enig med hr. Laschet på det punkt – og det skal stoppes. Også fordi det står klart, at "vestlige værdier" har spillet fallit med Afghanistan. Tanken om, at man kan gå ind i et andet land og med militære midler pålægge værdier, der ikke er helt så sandfærdige i første omgang – hvis man ser på menneskerettighedsspørgsmål i EU eller demokratispørgsmål, så er disse ting stort set betegnelser, der påsættes en politik, der har helt andet formål.

Så jeg synes, pointen må være at indse alt dette fuldt ud. Og jeg tror, at flere politikere, ligesom hr. Laschet, har bedt om en reel, dybdegående selvregnsagelse og refleksion over, hvad der gik galt, og jeg mener, at dette vil være meget sundt.

RASMUSSEN: Faktisk sagde den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, da han mandag holdt et pressemøde midt i alle de

dramatiske udviklinger, at dette kræver refleksion og selvregnsagelse af hele den internationale koalition, af NATO, af alle af os, der har stået bag indsatsen i Afghanistan de sidste to årtier. At det vi ser er helt anderledes end analyserne; den afghanske hær og regeringen var måske mere en ørkenpejling end en realitet

Og samtidigt er især USA's rolle, og ændringen i USA's paradigme så vigtigt, hvor du i går, da du talte til dine medarbejdere, tog udtalelsen fra USA's president John Quincy Adams frem, hvor han sagde at "Når som helst standarden for frihed og uafhængighed udfolder sig, så vil Amerikas hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner gøre sig gældende. Men Amerika drager ikke til udlandet for at søge efter at ødelægge monstre ". Kan du sige mere om dette? Og også specifikt om den ændring, der nu skal til at ske i USA?

ZEPP-LAROUICHE: Det John Quincy Adams citat du nævnte, lægger virkelig pointen frem. For med det angloamerikanske "special relationship" har USA forsøgt at adoptere det britiske imperiums model, skabe en unipolar verden og eliminere ethvert regime, der ikke følger trop med regimeskifte, farverevolution eller anden form for intervention med NGO'er. Dette er blevet tydeligt for hele verden. Og USA har heldigvis tradition for at være en republik. John Quincy Adams sagde ikke alene, at det ikke er meningen at jage fremmede monstre, men derudover at skabe en alliance af perfekt suveræne republikker, der er forenet i at tjene alles fælles bedste. Og det tror jeg, der opfordres til. Så hvis USA virkelig ville indse, at det er i deres egen interesse – først og fremmest tjener det ikke deres egen interesse med disse udenlandske interventions-krige. De har mistet utrolig meget image og omdømme. Det gælder Vesten generelt, denne fiasko i Afghanistan har skadet Vestens omdømme generelt, men USA i særdeleshed. Så der er ingen vej frem på denne måde.

Hvis imidlertid ledende institutioner og personligheder i USA og europæiske nationer ville sige: "OK, vi begik en fejl, og nu vil vi ændre vores syn. Vi samarbejder med Rusland og Kina om opbygningen af et nyt paradigme, hvor suverænitet respekteres, og den andens interesse er en del af ligningen". Så kunne vi befinde os i begyndelsen af en smuk ny æra. Og jeg tror, at det er den slags diskussion, der er nødvendig lige nu.

RASMUSSEN: Hvad med Afghanistan selv? Der er mange mennesker, der er bange for, hvad Talebans kontrol vil indebære. Er der en nu med Silkevejs-perspektivet en mulighed for at undgå de excesser, der fandt sted løbet af den forrige Taliban æra – at undgå en borgerkrig, og at undgå terrorister og destabilisering af hele området, og endvidere, hvad skal der gøres ved med opiumhandlen? Er dette en mulighed for at undgå fortidens potentielle katastrofer, og hvilken type udviklingsprogram foreslår du for Afghanistan?

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest tror jeg, at de store naboer, Rusland og Kina, er ekstremt bekymrede for hvorvidt Taleban vil opfylde deres løfte om ikke at fremme terrorisme og ikke gøre noget, der vil være i modstrid med Ruslands eller Kinas interesse. Taleban, som har overtaget kontrollen nu, har allerede udstedt amnesti for alle mennesker i den tidligere regering, de har garanteret, at der ikke vil ske nogen overlast på folk fra udenlandske ambassader, så det vil nu alt sammen være i fokus i verden. Og hvis Taliban opfylder disse løfter – og jeg er ret sikker på, at enhver form for økonomisk fordel ved Silkevejen er afhængig af, at de holder fast ved dette – så kunne man virkelig starte et økonomisk udviklingsprogram, hvorved – jeg mener, Afghanistan er et af de fattigste nationer i verden. Igennem 20 års engagement har USA og NATO, herunder den tyske Bundeswehr, ikke gjort noget for at opbygge nationen. OK, måske blev der bygget et par

skoler og et par hospitaler, men for det meste er dødeligheden for børn under fem år stadig forfærdelig, fattigdommen er frygtelig; så hvis der nu er et perspektiv om at bygge infrastruktur, integrere korridorlinjerne i Afghanistan med Pakistans og Centralasiens, at nå ind i Kina, nå ind i Rusland, så kan den økonomiske udvikling starte.

Naturligvis må man starte med et sundhedssystem fordi vi stadig befinder os i en pandemi: Afghanistan har akut brug for moderne hospitaler, moderne uddannede læger, fordi denne pandemi er overhovedet ikke overvundet; så kunne man have et reelt, seriøst landbrugsprogram, der erstatter den resterende opiumproduktion, ved at give et incitament til de afghanske landmænd, hvorved de ville få det meget bedre, hvis de vil producere mad til landet og regionen. Jeg mener, vi har offentliggjort dette; vi afholdt netop denne konference, du refererede til, og derfor er alle disse programmer der. Men jeg tror, at det centrale er, at der er et internationalt samarbejde for ikke at gå glip af denne mulighed for at sætte den økonomiske udvikling i Afghanistan på dagsordenen på en seriøs måde.

RASMUSSEN: Som du siger, er nogle af disse planer allerede på tegnebrættet og venter bare på at blive gennemført, herunder i vores opdaterede rapport om Den nye Silkevej, hvor vi kommer med forslag – der er også et russisk forslag, som vi genoptrykte. Så, som Lyndon LaRouche sagde på tidspunktet for Oslo-aftalerne mellem palæstinenserne og israelerne, vil nøglen til at vinde freden være at få "skovlene i jorden" og starte byggeprocessen. Og at dette ville være den eneste måde at skabe en grund til, at de tidligere fjender arbejder sammen. Du har fremmet denne form for idé, fra Nicholas af Cusanus' "Modsætningernes Sammenfald", og det som du efterlyste under konferencen, som vi afholdt, med henblik på at sætte det økonomiske udviklingsprogram i centrum for spørgsmålet om det

politiske forlig.

Nu er udviklingen forløbet hurtigere end... vi ved ikke, hvad der kommer til at ske med hensyn til hvilken type magtdeling. Men disse programmer er der; vi skal have skovlene i jorden. Har du noget mere at sige om det eller noget andet om Afghanistan, før vi går videre til det næste emne?

ZEPP-LAROUCHE: Nej, du sagde det. Jeg tror, []den eneste ting man kan sige er, at der er en ung generation af mennesker, der har deres egne drømme, som har haft oplevelsen af []at rejse til udlandet, at være i kontakt med nationer rundt om i deres del af verden, og jeg tror, []der vil være en anden situation. Det vil ikke være som for 20 år siden. Mange ting er forandret – Kina er anderledes. Kina har nu lanceret Bælte and Vejinitiativet, hvilket er den dominerende dynamik i hele Asien. Det betyder, at perspektivet om at overvinde fattigdom, at have et anstændigt liv, som uddannede mennesker, som læger, som videnskabsfolk, som astrofysikere, som alt hvad man ønsker, det er meget mere fremme i tankerne hos den unge generation, og jeg tror, []at også Taleban vil opleve fordelene ved forandringerne i infrastrukturen. Fordi mennesker ikke er skabt til at konkurrere med dyr om fysisk arbejde; mennesker er der, fordi vi har et kreativt sind, vi kan udvikle videnskabelige og teknologiske fremskridt, som gør livet bedre, hvilket gør levetiden længere. Og jeg tror, []at disse er civiliserede forandringer, der foregår i hele Asien.

Asien har – i modsætning til USA eller Europa – den opfattelse, at det kommende århundrede er Asiens århundrede, og man har en enorm økonomisk udvikling: folk tror på, at livet vil blive bedre – hvilket ikke er

tilfældet i Europa eller USA. Men i Asien tror folk, at de næste generationer får et bedre liv end de nuværende. Og der er også overalt en forbindelse til gamle traditioner, til dels 5.000 år gamle historier.

Også Afghanistan har en historie på mange tusinde år; det var en stor civilisation omkring tidspunktet for den græske klassiske periode, og der er meget arkæologisk arbejde, som stadig skal udføres. Så forbindelsen mellem fremtiden og den store tradition – dette område var kendt for at være 'de tusind byers land' – der er meget, som nu virker gavnligt. Og jeg er faktisk optimistisk om at såfremt verdenssamfundet reagerer positivt på dette øjeblik, kan det være begyndelsen på en ny æra for regionen og for menneskeheden.

...

RASMUSSEN: Et af de punkter, der blev rejst under videokonferencen om Lyndon LaRouches økonomiske principper [[link her](#)], passer meget godt ind i det, vi diskuterede om Afghanistan. Jeg tror, at det var Paul Gallagher, der påpegede, at det originale Bretton Woods-system, der blev udformet af Franklin Roosevelt, skulle være baseret på afslutningen af det kolonialistiske system; at det, for både at bringe politisk frihed til de tidligere koloniale nationer og økonomisk udvikling, ville afhænge af højteknologisk eksport, maskiner, traktorer, alle slags ting, fra USA, fra industrilandene, som en måde at opbygge de fattigere lande på og også som en motor for økonomisk vækst i industrilandene. Og den idé blev aldrig ført ud i livet på grund af Trumans smålige sind, som sidenhen blev manipuleret af Churchill; men hvordan ser du dette i lyset af, ikke alene Afghanistan, men perspektivet om, at vi igen mobiliserer kapaciteterne, de industrielle og også videnskabelige og teknologiske kapaciteter på steder, hvor

man kan sige tidligere industrialiserede nationer, hvor der nu også er store problemer på grund af pandemien? Og som vi har talt om, skabelsen af mange job med det formål endelig at bringe økonomisk udvikling til de fattigere lande.

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er stor opmærksomhed på systemernes såkaldte konkurrence mellem Vesten og Kina, fordi hvad Kina tydeligvis har opnået siden 2013, siden Xi Jinping lagde Bælte- og Vejinitiativet på bordet – dette har kun stået på i otte år – men i disse otte år har man set en utrolig udvikling af infrastruktur, det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie. Det påvirker 150 lande.

Det er helt klart en måde at overvinde fattigdom på: Kina har gjort det for sin egen befolkning. Det har givet udviklingslandene et eksempel på, at det kan lade sig gøre, og det står nu meget klart, at økonomisk udvikling og økonomiske korridorer er meget bedre end at gøre udviklingslandene til hangarskibe for den amerikanske militærmaskine. Det er meget mere attraktivt at deltage i økonomiske fremskridt og overvinde sine egne problemer end at have masser af moderne våbensystemer – ligesom tilfældet er i Afghanistan, hvor hæren er udstyret med ekstremt sofistikerede våben. Brugte den afghanske hær dem? Nej! De smed dem, fordi de ikke troede på det system, der ville være forbundet med brugen af dem. Så nu besidder Taliban mange af disse moderne våben.

Så jeg tror, at hvis folk er seriøse og virkelig lærer lektien, så er økonomisk udvikling vejen frem; fredelig udvikling. Vi har en pandemi, vi har nye, alvorlige sygdomme, ligesom et nyt udbrud af Marburg virus; vi har en ny svamp; disse medfører alle faren for et biologisk holocaust, som min mand advarede om i 1973. For at besejre

det er der behov for at få alle lande til at arbejde sammen. Så hvis europæiske og asiatiske nationer samt USA alle ville sige, at prioritet nummer et er at overvinde fattigdom for at sikre, at intet barn længere dør af sult, fordi vi har teknologien til helt at undgå det – det er ikke nødvendigt – at have et moderne sundhedssystem i alle lande.

Jo, omfanget af frihed, de frihedsgrader, der ville ligge i et sådant samarbejde, herunder rumsamarbejde, at sætte landsbyer på Månen, byer på Mars; at tænke i et perspektiv af to, tre generationer fra nu af; interstellare rejser: Universet er så enormt, at jeg synes at den nuværende tilstand er et levn. Det er som en dinosaur, som man først vil kunne se på et museum om nogle år; men hvis menneskeheden skal overleve, kan den geopolitiske tankegang ikke være en del af det. Så hvorfor ikke opgive det – bare afslutte det og starte en æra med samarbejde, så folk vil være stolte over at være en del af generationen, der har gjort dette fremskridt?

RASMUSSEN: Og hvis vi gør det rette, kunne vi have perspektivet; hvem ved, hvor mange vidunderlige opdagelser der kommer fra de børn, der vil blive opdraget i Afghanistan under bedre forhold, hvis vi gør det rette. Jeg opfordrer stærkt vores seere til at se videokonferencen om Afghanistan, som vi afholdt for to uger siden, og også den konference, som vi holder på lørdag. Og som du sagde, er vi nødt til at bruge chokket over de seneste dages udvikling til at gribe muligheden for at etablere et nyt internationalt paradigme for mennesker gennem økonomisk udvikling, og jeg opfordrer også vore seere til at se LaRouche-videokonferencen, og til at studere Lyndon LaRouches værker; for som José López Portillo, den tidligere præsident i Mexico sagde: "Nu er tiden inde til

at lytte til Lyndon LaRouche kloge ord; og også at arbejde for oprejsning af LaRouche og hans medarbejdere, mht. det falske grundlag for deres fængsling, så LaRouches forslag og hans tankemetode kan tages i brug netop nu, til at foretage dette nødvendige paradigmeskifte, hvis potentiale er blevet overdraget til os med denne dramatiske udvikling.

Og jeg har en særlig appel til de af jer, der endnu ikke har kontaktet os: kontakt os. Sid ikke på sidelinjen, når vi har chancen for at ændre historien.

POLITISK ORIENTERING EKSTRA den 16. august 2021: Vil Kabuls fald skabe en ny vestlig politik? Også med lydfil.

Med formand Tom Gillesberg

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/tg-16.mp3>

POLITISK ORIENTERING den 9. august 2021, video og lyd: De store problemer kan kun løses, hvis vi erstatter geopolitik med samarbejde

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/Stemme-024.mp3>

At være i stand til at forstå fremtiden

5. august: Kommentarer fra universitets- og finansøkonomer dukker op på 50-årsdagen for "Nixons chok" den 15. august 1971, slutningen på efterkrigstidens guldreservebaserede Bretton Woods-system, hvilket har frembragt et halvt århundrede med industriel tilbagegang, spekulative optøjer, gigantiske gældsbobler og krak, stadigt ringere realløn og levevilkår, kollapsende folkesundhedskapacitet og nu en dødelig global pandemi.

Kommentatorerne har kun et ringe begreb om, hvad der skete den 15. august, bortset fra at de nævner Nixons tarif-, løn

og priskontrol, dollardevaluering og angreb på "spekulanter". De vil ikke indse, hvad det har gjort mod amerikanske og europæiske økonomier og udsigterne til udvikling for asiatiske, afrikanske og sydamerikanske nationer; de kan bestemt ikke have forstået, hvad der skete dengang. Den usædvanlige økonom og statsmand Lyndon LaRouche indså det både på daværende tidspunkt og flere år før Nixon blev presset ind i sin fulmlende rolle i "chokket".

I disse kommentarer nævnes ikke den afgørende rolle af Harold Wilsons britiske regering og Bank of Englands handlinger, som hamrede løs på FDR's Bretton Woods-system, indtil man pressede Nixon og hans inkompetente team med Arthur Burns, George Shultz og James Baker III til at nedlægge det. Wilson forsøgte og mislykkedes med at få parlamentet til at devaluere pundet i 1966. Derefter, efter at have indført alvorlige nedskæringer, anbefalede hans regering i 1967 igen en devaluering af pundet på 15%, og parlamentet devaluerede det med 14% i november uden at koordinere med andre større nationer igennem Bretton Woods-procedurer. I samme periode åbnede Bank of England to gange et "guldvindue", hvor britiske finansielle virksomheder kunne handle med deres dollars for guld og gøre krav gældende overfor det amerikanske finansministerium.

Det var på baggrund af disse handlinger i London, at LaRouche lavede sine unikke prognoser fra 1967, nemlig at Bretton Woods ville blive brudt op ved "omkring slutningen af årtiet".

Kommentarerne ved 50-året spiller på påstanden om, at "dollaren har bevaret sin forrang" siden da på grund af markeder og finansielle kræfters evne til selv at oprette gældsforpligtelser i dollars, på trods af Nixon-chokket! En kommentar i 'Project Syndicate', af en Princeton-økonom, er meget åbenbar: "Private finansmarkeders magt til at skabe

penge – amerikanske dollars – gjorde 'greenbacken' (dollaren, *red.*) endnu mere central".

LaRouche sagde i år 2000 i "Trade Without Currencies", at den amerikanske dollar i perioden 1945-66 var verdens reserve baseret på høj amerikansk arbejdsproduktivitet og en stærk kapacitet til eksport af kapitalgoder; dette var igen basis for Bretton Woods' relative succes. Efter dette tidspunkt, sagde han, var dollarens styrke som reservevaluta støt faldende, hvilket gjorde et nyt internationalt kreditsystem påtrængende; i år 2000 havde han i årevis efterlyst et nyt Bretton Woods, hvis mål var kreditudstedelse til "store projekter" i udviklingslande.

I historien om Lyndon LaRouches udødelige bidrag til økonomisk videnskab og menneskelige fremskridt har denne dato i 1971 en fremtrædende plads. Ved sin enestående evne til flere år forinden at forudsige "chok"-afslutningen på dollaren baseret på guldreserver – dengang endog anerkendt af amerikanske gennemsnitsborgere som en stor og ildevarslende ændring – udmærkede LaRouche sig, frem for andre økonomer og politiske ledere, ved sine magtfulde ideer.

Allerede i 1967, da han så, hvad der var på vej, foreslog LaRouche i en massecirkuleret pjece en ny politik for udvikling af den 3. verden gennem kredit til finansiering af eksport af kapitalgoder, som det højere mål for den voksende anti-Vietnam-krigsbevægelse. Inden for et årti havde han skaffet de 'alliancefrie' nationers støtte til en international udviklingsbank, med det formål at begynde at genoprette Bretton Woods, i lighed med hvad FDR havde tiltænkt Verdensbankens rolle i udviklingen af sektorprojekter inden for udvikling af ny infrastruktur. Og inden for samme årti havde han tiltrukket sig magtfulde fjender på Wall Street og i London, der fabrikerede vilde bagvaskelser og dannede en "Get-LaRouche Task Force" for at få ham retsforfulgt og fængslet.

Ved at se 50 år frem fra den begivenhed i 1971, der havde bevist hans metode til fysisk økonomi, kunne LaRouche se de kommende alternativer i verden efter Bretton Woods: Stadig mere uhæmmet spekulation, som styrer kollapsende industrier, indførelsen af det, han kaldte "schachtiansk fascisme" Inden for økonomisk politik, depression og en potentiel biologisk holocaust af pandemier; eller et nyt internationalt kreditsystem for eksport kapitalgoder og udvikling.

Halvtreds år senere står valget nu imellem LaRouches opfattelse af et nyt Bretton Woods, eller en malthusiansk affolkning forklædt som "Green New Deal". Schiller Instituttets 50-årsdags-konference, 14. august, 2021, vil præsentere LaRouches tankegang i handling: "So, Are You Finally Willing To Learn Economics?"

Tilmeld

dig: <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971: Nå, er du så endelig villig

til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Se også panel 2 videoen her:

Se intro videoen her:

Program

Panel 1: "On LaRouche's Discovery" 15:00 danskt tid

Moderator: Dennis Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation
Helga Zepp-LaRouche (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Ding Yifan (China): Deputy Director of the Research Institute of World Development, China Development Research Center (DRC) "The Importance of Physical Economics in Today's World"

Jozef Mikloško (Slovak Republic), Former Vice Prime Minister of the first Czechoslovakian government after the fall of Communism

Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), Doctor of Economic Sciences, Chairman of the Progressive Socialist Party of Ukraine, People's Deputy of Ukraine (MP) 1995-2002: "Saving Mankind Is a 'Mission-Possible'"

Yekaterina Fyodorovna Shamayeva (Russia): "Design and Management of Sustainable Development and an Interdisciplinary Synthesis of the Fundamental Ideas of the Schools of Lyndon LaRouche and Pobisk Kuznetsov"

Paul Gallagher (U.S.), *EIR* Editorial Board: "LaRouche's Early Forecasts"

LaRouche on the World Stage: Through the Words of Ramsey Clark (U.S., former Attorney General); Dr. Enéas Carneiro (Brazil, former member of parliament and presidential candidate); José López Portillo (Mexico, former President)

Discussion Period

Panel 2: "Earth's Next Fifty Years" 19:30 dansk tid

Moderator: Megan Dobrodt (U.S.), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Jacques Cheminade (France), Founder and President of the Solidarité et Progrès Political Party in France, former Presidential Candidate: "Lyndon LaRouche's Method of Physical Economy in Coincidence with France's Republican Humanism"

Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago), political analyst, media commentator, author, and former independent Senator in Trinidad and Tobago

Roberto Fritzsche and Eduardo Fernández (Argentina): "Notes on Potential Relative Population Density in Lyndon LaRouche's Economics"

Harley Schlanger (U.S.) Schiller Institute: "Nixon's August 1971 Announcement: An Eyewitness Account"

Fred Huenefeld, Jr. (U.S.), Schiller Institute Board member; former President of the Louisiana Association of Soil Districts; former President of NORM (National Association of Raw Materials); former Treasurer of the Louisiana State Democratic Party

Theo Mitchell (U.S.), Former State Senator, South Carolina
LaRouche in the Universities: Gretchen Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation: "LaRouche in the Libraries"; Carlos "Itos" Valdes (The Philippines), The Philippine LaRouche Society; Carolina Dominguez (México) LaRouche Youth Movement; José Vega (U.S.), LaRouche Youth Movement

Discussion Period

To uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-webcast den 11. august om LaRouche-videokonferencen:

(ikke korrekturlæst) HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, stifteren og formanden for Schiller Instituttet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der, på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad hans forudsigelse af dette angår, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche er, i det mindste i den transatlantiske sektor, uden tvivl den førende økonom, som forudså følgevirkningerne af Nixons afskafning af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker, at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, efter man opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wiener og John von Neumanns

teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til, at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er ikke at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er "Så, er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livs arbejde virkelig var.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitaliserer hele værket, således at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde.

Senere...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 dansk tid [– kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og videre, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og at

deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at lære økonomi, men at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUCHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad vigtigheden af hvad Nixon gjorde var? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig nøglekomponenten, som var, at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksom på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved, at introducere en ny form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af, ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Lyn havde påpeget, hvad fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann var, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til–hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller real-økonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmodeller, som kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg, som Romklubben i 1972! Da de udgav bogen Grænser for Vækst var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper og måden hvorpå disse opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder og man vil se at den samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til, at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre ud over en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme

vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde, at afslutte på, for at sørge for, at folk stiller ind på lørdag, den 14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra det største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Invitation:

Det er med glæde, at LaRouche Legacy Foundation inviterer dig til videokonference med førende internationale eksperter, for at undersøge de unikke bidrag af Lyndon LaRouche (1922–2019) til videnskaben om fysisk økonomi [at økonomi ikke er penge, men vores evne til at forbedre menneskehedens levevilkår].

Seminaret afholdes på 50-årsdagen for præsident Richard Nixons skæbnesvangre meddelelse om Bretton Woods-systemets afslutning, den 15. august 1971.

Det er også en påtrængt opfordring til at reflektere over, hvad der gik galt med den økonomiske politik i den transatlantiske sektor i løbet af de sidste fem årtier, for at rette op på de vedvarende politiske fejltagelser og ændre kurs, før vi hævner i en sammenbrudskrise, der kun kan sammenlignes med det 14. århundredes mørke tidsalder.

Se intro videoen til konferencen her

Baggrund:

Den 15. august, 1971 gav Nixon en dramatisk 18-minutters national tv-tale, hvor han meddelte:

1. Dollaren blev taget af guldstandard: dollaren ville ikke længere kunne indløses i guld;
2. Et flydende valutakurssystem ville erstatte det eksisterende internationale valutariske fastkurssystem;
3. Der ville blive indført en midlertidig løn- og prisfrysning i USA, som hurtigt blev til fase I, II og III med drastiske stramninger

Selvom Nixon angiveligt bekendtgjorde disse foranstaltninger for at tøjle finansielle spekulationer mod dollaren, åbnede de i virkeligheden sluserne for den mest massive, langvarige spekulation i menneskehedens historie, kombineret med et fysisk økonomisk kollaps – som fortsætter den dag i dag.

Meddelelsen fra 15. august 1971 var den mest vidtrækkende og katastrofale beslutning i den økonomiske politik i det 20. århundrede med hensyn til dens konsekvenser frem til i dag. En økonom, og én økonom alene, forudså konsekvenserne. Inden for få timer efter denne meddelelse advarede han om hvad der ville komme, og forklarede, hvad meddelelsen betød.

Denne mand var Lyndon LaRouche.

LaRouche brugte de næste fem årtier på at advare om, at hvis denne politik blev videreført, ville verden gå ind i en systemisk sammenbrudskrise med sandsynligheden for fascistisk økonomisk politik. Alt imens præsenterede han detaljerede programmer til at vende krisen, baseret på

ideen om fred gennem udvikling og på at fremme ethvert menneskes produktive arbejdskraft på jorden.

For dette blev LaRouche udskældt og uretmæssigt fængslet i fem år. Hans politik blev ikke gennemført i den transatlantiske sektor, og planeten betaler i dag prisen for den tåbelighed i form af en hyperinflation, en ukontrolleret og dødelig pandemi og faren for termonuklear krig. Som et resultat af kampagnen for at bagvaske LaRouche og tie hans ideer ihjel, har de fleste mennesker i USA og andre steder aldrig studeret hans skrifter.

Men visse mennesker, førende videnskabsmænd og politiske ledere i forskellige dele af verden, lyttede til LaRouche og studerede hans værker – såsom den russiske videnskabelige kæmpe Pobisk Kuznetsov og den tidligere mexicanske præsident José López Portillo.

Andre specialister og folk, der har studeret LaRouches værker, vil deltage i seminaret den 14. august, og man vil direkte fra dem kunne høre om LaRouches økonomiske gennembrud, om hans uforlignelige historik af prognoser samt om hans programmatisk forslag til at udvikle hvert hjørne af planeten – og solsystemet. Seminaret vil hjælpe til at forstå, hvorfor tiden er inde til at give LaRouches ideer oprejsning, både af hensyn til simpel retfærdighed og for endelig at få gennemført hans politik.

Som José López Portillo, den tidligere mexicanske præsident, udtalte i 1998 på et fælles seminar med Helga Zepp-LaRouche: "Det er nødvendigt, at verden nu lytter til Lyndon LaRouches kloge ord".

Tilmelding for at modtage et direkte link, talerlisten og opdateringer: [So, Are You Finally Willing to Learn Economics? – LaRouche Legacy Foundation](#)

Ellers kan du se den på forsiden af vores danske hjemmeside.

Schiller Instituttets Afghanistan-konference: Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

31. juli (EIRNS) – Schiller Instituttet samlede i dag diplomater og eksperter fra mange nationer, herunder Afghanistan, Rusland, Kina, Pakistan, USA, Italien og andre til en intens diskussion på en international virtuel konference om temaet: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifter'.

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), præsident og grundlægger af Schiller Instituttet, som har ledet en proces med institutionel og uformel dialog igennem de sidste 18 måneder, sagde ved afslutningen af dagens begivenhed, at vi nu "har et perspektiv på hvilken vej vi skal gå". Prioriteten er "at lægge 'udvikling' frem på bordet, hvilket vil være svært for nogen at afvise", og at give al den støtte, der er mulig for at få det til at ske. Dagens sidste taler, Hussein Askary (Sverige), Sydvestasien-koordinator for Schiller Instituttet, udtrykte på det kraftigste, at vi skal "gøre 'udvikling' til det første punkt" i enhver forhandling, ikke det sidste. Han advarede: "Hold krigsherrerne og briterne ude!" Askarys præsentation,

der dækkede konkrete aspekter af udvikling, havde titlen: "Sæt Afghanistan på bæltet & vejen til fred".

Arrangementet blev åbnet af ordstyrer Dennis Speed (USA), der sagde, at drøftelserne ville ændre den sædvanlige opfattelse af krig eller fred gennem deltagelse i diplomatiske bestræbelser på at formulere politik for gensidig forståelse og udvikling. Han introducerede en kort video fra 1985 af statsmand og økonom Lyndon LaRouche, der med henvisning til præsident Abraham Lincolns gerninger pointerede, at indflydelsen af infrastruktur forvandler en økonomi. Zepp-LaRouches indledende bemærkninger understregede, at vi befinder os i et særligt øjeblik i historien, hvor geopolitisk konfrontation må afsluttes og et nyt paradigme påbegyndes – ikke kun for eurasisk integration og velstand, men for universel historie. Hun viste det smukke kunstværk "Gyldne Maske" for at pointere den 5.000 år lange historie i den centralasiatiske region.

Professor Pino Arlacchi, der deltog fra Italien, spillede en hovedrolle i diskussionen fra start til slut. For indeværende er han professor i sociologi ved Sassari Universitet, tidligere var han administrerende direktør for FN's kontor for narkotikakontrol og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002) og tidligere observatør for Afghanistan i Europa-Parlamentet. Han talte om: "Udryd opium i Afghanistan, udvikl moderne landbrug, opbyg nationen nu." Han beskrev sin oprindelige plan, som i 2001 næsten havde elimineret opiumsvalmuens vækst i Afghanistan, hvilket sidenhen vendte i de følgende år fra 2001 pga. amerikanske og NATO's militære operationer. Arlacchi foreslog igen i 2010 en plan, som blev forpurret af EU, Storbritannien og USA. I dag er Afghanistan kilden til over 80% af verdens opiumsstoffer. Arlacchi fremlagde hvad der kan og må gøres i dag. Den nødvendige metode baserer sig på alternativt landbrug – støtter landmænd til at skifte til andre afgrøder og

lignende realistiske metoder. Arlacchi understregede, hvor relativt billigt dette er i betragtning af narkotikakartellernes enorme indflydelse. Landmænd i Afghanistan får muligvis 300 til 350 millioner dollars for deres opiumafgrøde, som derefter er 20 milliarder dollars værd for organiseret kriminalitet i Europa. Der er mange alternative afgrøder med stor brugsværdi, for eksempel safran.

Diplomaterne præsenterede et bredt udsnit af den nuværende situation. Ambassadør Hassan Shoroosh (Afghanistan), Afghanistans ambassadør i Canada, talte fra Ottawa og sagde, at der er et "nyt kapitel i partnerskab" forude, som skal udarbejdes. Hans tale hed: "Vejen frem for Afghanistan." Han sagde, at hans land er "positioneret til at tjene som landbro" i Eurasien og gennemgik i detaljer forskellige transportkorridorer, fra Lapis Lazuli-korridoren, til 'Five Nations Railway route'.

Ambassadør Anna Evstigneeva (Rusland) talte fra New York City, hvor hun er stedfortrædende fast repræsentant ved Den russiske Føderations mission i FN. Hendes præsentation havde titlen: "Ruslands udsigter for Afghanistan og Eurasien". Hun understregede, at målet er stabilitet, og at der ikke er nogen militær løsning. Der er vigtige rammeinstitutioner blandt naboerne i regionen, herunder CSTO og SCO og bilaterale forbindelser. Der er en særlig rolle for den 'udvidede trojka', som har været på plads i mange år. Der vil finde møder sted i den nærmeste fremtid. Transport og infrastruktur har stor betydning.

Dr. Wang Jin (Kina), stipendiat ved Charhar Institute, talte om emnet "Afghanistan og Bælte- og Vejinitiativet". Han præsenterede fire centrale aspekter af Kinas bekymringer: 1) at der ikke er nogen spredning af ustabilitet; 2) at der er en fremtid med fremskridt for Afghanistan; 3) at ekstremisme og terrorisme ikke vinder frem; og 4) at Kina og Afghanistan har positive bånd.

Hr. Hassan Daud talte fra Pakistan. Han er administrerende direktør for 'Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment & Trade'. Han påpegede, at Afghanistan er et af "de mindst økonomisk integrerede [lande]" i den central- og sydasiatiske region efter årtiers stridigheder. Han talte om den store "økonomiske oversvømmelse" der vil følge, idet Pakistan udnytter sin position og sine ressourcer til at blive et logistisk knudepunkt og udvider fordelene for Afghanistan gennem Bælte- og Vejinitiativets flagskib, 'Kina-Pakistan-økonomisk Korridor' (CPEC). Vi skal have "ånden fra den gamle silkevej" igen. Han efterlyste flere seminarer om dette, der involverede forskere, handelskamre og andre.

Fra USA talte Ray McGovern. Han er tidligere analytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS). Han tog fat på emnet: "The Real Interest of the United States in Asia" og fremførte mange stærke punkter, herunder at rækken af militære chefer, der løj om hvad USA foretog sig i Afghanistan, i Irak samt andre steder må "drages til ansvar". Han påpegede dramatisk, at der ikke engang var blevet foretaget kompetente "situations-estimer", hvilket der ellers skulle, om terræn, vejr, LOCS-kommunikationslinjer og forsyninger og andre standardvurderinger af, hvad USA foretager sig på steder. I 2010 betalte den amerikanske flådes logistik 105 \$ pr liter for at fylde brændstof på kampvogne og militære køretøjer i Afghanistan! Han langede hårdt ud efter den racisme, der var involveret i at formode, at man kan foretage sig alt muligt, hvor som helst; han citerede Kipling.

Mange andre var involveret i de to spørgerunder med vigtige udvekslinger om centrale emner. F.eks. fremhævede Earl Rasmussen, næstformand i Eurasian Society, nødvendigheden af at opbygge tillid. Dr. Stephen Fischer, en amerikansk læge, rapporterede om et år han tilbragte i

sundhedsforvaltningen i Afghanistan, hvor han arbejdede sammen med et lokalt genopbygningshold. Zepp-LaRouche understregede mange gange, at det, i forbindelse med den langvarige pandemi, er bydende nødvendigt, at vi i Afghanistan og overalt tager skridt for folkesundhed og moderne lægelig infrastruktur. Dr. Walter Faggett og generalmajor Peter Clegg (fhv.), begge med i 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald, deltog i den første spørgerunde. Alaha Ahrar, administrerende direktør for Kindness Sharing Project ringede ind fra Virginia for at spørge, hvad der ville ske med de fremskridt, som kvinder havde opnået i Afghanistan, hvis Taleban skulle tage magten?

Ambassadør Anna Evstigneeva drog den konklusion, at det er "vigtigt at hæve sig over geopolitikken". Hun sagde, at vi i Rusland "på alle niveauer, inklusive præsident Putin er klar til samarbejde". Helga Zepp-LaRouche opfordrede paneldeltagere og alle blandt seerne til at bidrage til perspektivet om udvikling, der blev diskuteret, og mobilisere herfor. Professor Arlacchi, der har udgivet en ny bog, *Against Fear: Violence Is Diminishing, The True Threats to World Peace* (på italiensk) talte i sine afskedsord om, at "fred er stærkere end krig. Lad os være mere modige. Ikke ofre for store bedrag". Hele konferencen er arkiveret til visning. Nu er det tid til at slutte sig til Schiller Instituttet.

POLITISK ORIENTERING den

23. juli 2021: Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Institutet · Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

---

Oversvømmelser: Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af infrastrukturen (Nu med dansk oversættelse)

Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af
infrastrukturen.

Af Alexander Hartmann

Efter den forgangne uges katastrofale regnskyl, der kostede over hundrede mennesker livet i Eifel og Rheinland og udslettede hele landsbyer i styrtefloder, fremkom der, som

forventeligt, straks alle mulige røster, der gjorde de "menneskeskabte klimaændringer" ansvarlige for katastroferne og krævede endnu stærkere forholdsregler for at nedsætte CO₂-udslippet.

Det er dog en kendsgerning, at der også tidligere har forekommet oversvømmelser, tørke og andre ekstreme vejrforhold, og der vil fortsætte med at gøre det i fremtiden, med eller uden klimaændringer. Den hidtil værste oversvømmelse i Mellemeuropa, den såkaldte Magdalene-oversvømmelse, fandt sted i 1342, altså længe før forøgelsen af CO₂-mængden i atmosfæren.

Dengang stod vandet inde i domkirkerne i Würzburg og Mainz, og langs Rhinen, Main, Weser og Elben overskylledes byerne af vandmasserne, og tusindvis af mennesker mistede livet.

Naturligvis skal de ramte mennesker have hjælp så hurtigt som muligt, og de påkrævede midler skal stilles til rådighed omgående. Genopbygningen af infrastrukturen skal sørge for, at de ramte virksomheder også genopbygges, så at folk i området får deres arbejdspladser og dermed deres eksistensgrundlag tilbage. Målet må være, at det skal gå de ramte mennesker bedre efter genopbygningen end før katastrofen.

Men først og fremmest må vi drage de rigtige konsekvenser af katastrofen, så at vi er bedre forberedte på tilsvarende situationer i fremtiden. Om sådanne naturfænomener, som vi altid må regne med muligheden af, udvikler sig til katastrofer, afhænger først og fremmest af, om menneskene har anskaffet sig den nødvendige infrastruktur i tide, der gør det muligt at bestride dem. Vi har ikke brug for et diffust "klimaværn", men for konkrete forholdsregler til beskyttelse af menneskene.

For at opnå dette, må mennesket, selv om dette ikke behager De Grønne, gribe ind i naturen. I den uberørte natur er mennesket udleveret til naturens nåde; alle civilisationer

beror på, at mennesket omformer naturen og gør sig stadig mere uafhængigt af dens luner.

Netop det har vi gjort alt for lidt af i de sidste årtier, især under indflydelse af den grønne ideologi, men også under påvirkning af sparepostlenes "balancerede budget", af profeterne for "de frie markeds kræfter", af finansspekulanterne og Davosmilliardærerne. I stedet for at opbygge, sparede man, og man opgav og ødelagde tilmed værdifulde indretninger – som for eksempel kernekraftværker – i miljø- og klimabeskyttelsens navn og erstattede dem med vind- og solkraftværker, der først for alvor overlader vor energiforsyning til naturens luner.

Rent faktisk er én af de værste katastrofer, der kan ramme os, et vidtstrakt og længevarende nedbrud af strømforsyningen, hvis følger langt il overgå den forløbne uges oversvømmelseskatastrofe. Alligevel skal her efter kernekraftværkerne nu også kulkraftværkerne nedlægges og udbygningen af den omskiftelige og upålidelige "vedvarende" energi fremskyndes og udvides.

EU's Klimapakke

Blandt de drivende kræfter for denne politik finder man ikke mindst den Europæiske Kommission med dens overhovede, præsident Ursula von Leyen. Hun har netop fremlagt nye planer til beskyttelse af klimaet, den såkaldte "Klimapakke". I hovedsagen drejer det sig om, at handelen med CO2-udslip ikke blot skal anvendes på udslip fra industrien, men også på trafik, fly, bygninger og endnu mere.

Forkvinden for borgerretsbevægelsen Solidarität, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede meget rammende denne pakke den 15. juli på sit internationale internetforum således: Af disse forslag er det ene mere forrykt og uigennemførligt end det andet... Når man ser nærmere på det,

vil det føre til et altoverskridende bureaukrati, til ufattelige regler... det bliver et fuldstændigt mareridt. Og som endeligt resultat, så bliver alting meget dyrere. Det gør produktionen dyrere. Det vil ruinere de energiintensive industrier. Det vil gøre det at bo i et hus utåleligt dyrt. Det er et fuldstændigt vanvittigt forslag.”

For eksempel vil EU-kommissionen fra 2036 af stoppe salg og fremstilling af forbrændingsmotorer; fra da af skal kun “CO2-frie” nye køretøjer tillades. “Det kommer ikke til at fungere” understregede Helga Zepp-LaRouche, “for at bygge denne form for alternative energikilder i form af solfangere og vindmølleparker, vil man for Europa sådan groft taget have brug for et ekstra område mindst af Portugals størrelse. Hvor vil de tage det fra? Fra byerne? Fra landbruget? Fra skovene? Hvor vil de få al den plads fra? Der er vanvittige forslag om at opføre sådanne vindmølle- og solcelleparker i Afrika og transportere strømmen til Europa.”

Denne “Klimapakke” fra EU, konstaterede hun, kunne kun være udtænkt af folk, “der ikke har nogen interesse i mennesker, for hvem udviklingslandenes udvikling er komplet ligegyldig, men som vil fortsætte det koloniale system.

Her kritiserede hun i særlig grad Mark Carney, FN’s klimabeskyttelsesrepræsentant og tidligere chef for Bank of England, som havde foreslået at købe CO2-udledningsrettigheder af den tredje verdens lande, hvis disse ellers vil forpligtige sig til at give afkald på økonomisk udvikling og udvikling af landbruget. Rent faktisk eksisterer der allerede en sådan aftale mellem Norge og Gabon, hvor Gabon har forpligtet sig til at give afkald på en fortsat udvikling af sine regnskove – der udgør 90% af landets areal. De må ikke udvikle deres egne ressourcer og skal endda lade landbrugsområder springe i skov; til gengæld får de latterlige 150 millioner euro over 10 år.! Helga Zepp-LaRouche: “Jeg finder dette absolut

afskyeligt og håber, at flertallet af Jordens mennesker vil sætte deres berettigede vilje igennem og kræve deres ret til udvikling.”

Hun henviste til de menneskers hykleri, der bebrejder andre regeringer deres overtrædelser af menneskerettighederne, men selv vil berøve hele kontinenter retten til udvikling. “Når man hele tiden befinder sig på tærsklen til at dø, fordi man ikke har nok at spise, ikke har noget rent vand, så er det efter min mening den største krænkelse af menneskerettighederne, man kan forestille sig. Der er ingen frihed, for når man må kæmpe hver dag for bare at overleve endnu en dag, så kan man ikke tale om frihed.”

Hungersnød for klimabeskyttelse?

Hvor forkastelig denne politik egentlig er, viser et kig på den globale ernæringsituation: Godt 800 millioner mennesker på Jorden er underernærede, og allerede i april advarede direktøren for Verdensernæringsprogrammet (WFP), David Beasley, om, at tallet på de mennesker, der er umiddelbart truede af sultedød – ikke mindst på grund af de økonomiske følger af COVID-pandemien – vil kunne nå 260 millioner allerede i dette år.

Kun en kraftig forøgelse af fødevareproduktionen, især i de underudviklede lande, kan løse dette hungerproblem. Og alligevel vil EU-kommissionen sænke fødevareproduktionen inden for rammerne af deres program “Farm to Fork” (“fra gård til bord”) i klimabeskyttelsens navn, og det ikke blot inden for EU, men også i leverandørlandene og om muligt endda i hele verden. Dette ville så rent faktisk være en “menneskeskabt katastrofe”: en bevidst fremkaldt massedød.”

Helga Zepp-LaRouche henvendte sig derfor i sit forum til alle seere: “Jeg vil godt bede jer alle sammen: Lad være med bare at være passive tilskuere! Det er faren ved en ny fascisme: Økodiktatur er et mildt ord for det, som disse

folk har på sinde, og det må besejres, før det virkeligt kan ødelægge hele verden og civilisationen.”

Alternativet

Også hungersnøden kan undgås. I stedet for at ofre menneskene af hensyn til “Klimabeskyttelsen” burde vi koncentrere os om det store projekt: at overvinde fattigdommen, farsoterne og sulten i verden. Til det formål må der skabes godt 1,5 milliarder nye arbejdspladser i hele verden, begyndende med sundhedssektoren, for at forsyne alle mennesker med tilstrækkelig føde, rent drikkevand og elektricitet. Og til det formål må industriproduktionen fordobles inden for næsten alle områder i hele verden – en stor mulighed for at genopbygge og modernisere vor egen økonomi og atter få den op i den økonomiske verdensklasse.

Kina og Rusland er gået med i Bælte- og Vej-initiativet (BRI) i den retning. Det er påtrængende nødvendigt, at Tyskland og Europa tager del i det fremfor at forfølge en konfrontationskurs mod Rusland og Kina, der først og fremmest skader os selv og kan drive verden ud i en nuklear konflikt. Verden har brug for traktorer frem for kampvogne!

(Alexander Hartmann er chefredaktør for ugebladet Neue Solidarität og delstatsformand for BüSo Hessen. Han er kandidat i Wiesbaden til valget til den tyske forbundsdag.)

Billede: Romaine, CC0, via Wikimedia Commons

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem, selv når handlen ikke har noget

med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktioneerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablissement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiell opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsatningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev

lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere chefløge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilanden økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskeheds fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, *imago viva dei* (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

Formand Tom Gillesbergs blev interviewet på DR P4, om at stille op som løsgænger, den 23. februar 2021

3 minutter:

Schiller Instituttet · Tom Gillesberg På P4 23.2.21

København, 23. februar 2021 (Schiller Instituttet i Danmark) – I dag blev Tom Gillesberg interviewet af DR's populære landsdækkende radiokanal P4 i et program om løsgængere. De to værter, Knud Lind og Lotte Friis, ønskede at diskutere, hvorfor der i øjeblikket er det største antal løsgængere i Folketinget nogensinde, som alle har forladt de politiske partier, de blev valgt til at repræsentere, efter at de var blevet valgt. P4-værterne kontaktede Tom Gillesberg, fordi de ønskede at tale med ham om faktisk at stille op som en løsgænger, og fordi de erkendte, hvad der forstås af mange, at han er blevet en politisk institution i Danmark på grund af sine mange valgkampagner. Her er et udskrift af det 3 minutter lange interview, som blev sendt direkte kl.10.40.

P4 vært: (Efter at have forklaret, at de nuværende løsgængere havde forladt deres partier efter de var blevet valgt, fortsatte værten) Men der er også dem, der stiller op til valg som løsgængere. Og nu skal vi helt til bunden med måske den meste erfarne herhjemme i netop det, at stille op til valg som løsgænger, Tom Gillesberg, velkommen i " Formiddag på 4'eren."

Tom Gillesberg: Tak.

P4: Du er formand for Schiller Instituttet og har været

stillet op til samtlige kommunal- og Folketingsvalg siden 2005. Man er fristet til bare indledende at spørge, hvorfor meldte du ikke ind i et parti? Så kan det være, at chancen for at komme ind er større?

Gillesberg: Fordi hele min idé var at ændre hele den politiske diskussion – at tage de virkelig store spørgsmål op, der bestemmer, hvordan fremtiden se ud, og så inddrage befolkningen i dem. Og det er ikke, hvad de politiske partier gør, så min platform har ikke været, at jeg skal have en politisk karriere. Siden jeg mødte Lyndon LaRouche og blev politisk aktiv, var det, at få de store spørgsmål, der bestemmer fremtiden, sat på dagsorden. Og det at stille op som løsgænger eller til kommunalvalget har været en måde for mig at komme ud med de visioner og idéer.

P4: Ja, fordi nogle af dine mærkesager gennem årene har været, at vi skal hente stoffet helium-3 på Månen og bruge det til at lave fusionsenergi her på Jorden, og du har også haft, at der skal oprettes et dansk magnettognet, der skal kobles til den Nye Silkevej, som er en togrute til Beijing. Og der er intet i vejen med det, og points for det overordnet set, men jeg har lyst til at spørge, har du overvejet nogle lidt mere enkle mærkesager?

Gillesberg: Det er de her store spørgsmål, der kommer til at bestemme, hvilken fremtid vi får. Hvis vi vil have det gode liv for hele Jordens befolkning uden at skulle få, for eksempel, et fossil mareridt, som mange frygter, så skal man bruge helium-3, så skal vi have fusionsenergi. Og det er noget, som ikke kommer af sig selv. Det kræver en intensiv indsats i et-to årtier af mange nationer, og hvis vi er med i det i Danmark, så skaber vi den her fantastiske fremtid.

Men hvis ikke vi tager de her store dagsordener ind, så er der ikke nogle gode løsninger. Så bliver det sådan noget med, at vi skal spare, for at andre kan få det bedre, og

det, mener jeg, ville være komplet tåbeligt.

P4: Men Tom, noget af det at være politiker er, et eller andet sted, at vil have noget af det igennem, kort sagt. Hvordan bliver du ved med at tro på det her?

Gillesberg: Det gør jeg ved – vi har, lige i den her uge, faktisk tre nationer, som netop er kommet til Mars. Og når jeg tidligere har snakket om Mars, og at vi skal ud i rummet, så siger folk, "Hvad er det for noget mærkelig fremtidsmusik?" Men det sker. Spørgsmålet er: Kina gør det her. Kina kommer til at tage helium-3 ned fra Månen til fusionsenergi på Jorden. Så det kommer til at ske. Spørgsmålet er så, om vi her i Danmark og vi her i Vesten, skal være med til det? Om vi skal være en del af den spændende fremtid, eller vi bare bliver sådan et eller andet museum, hvor folk kan komme og danse folkedans, og se hvordan man levede i gamle dage.

P4: Tak skal du have, Tom Gillesberg.

Er GameStop en budbringer om, at 'spillet er ude'?

31. januar (EIRNS) – Begivenheder på Wall Streets aktiemarkeder i de sidste to uger giver en illustration af, hvor hurtigt de enorme finansielle virksomheder i City of London og på Wall Street og centralbankerne må flytte både massive investeringer og masser af nye skattepenge fra regeringer ind i en kæmpe ny "grøn finansboble", før den eksisterende "alting-boble" kollapser. De nærmer sig 275

billioner \$ i global samlet gæld, hvilken skal ses i forhold til et luftigt bruttonationalprodukt på 80 billioner \$, hvor den del af gælden, der udgøres af 'zombieagtig' virksomhedsgæld kun overlever i kraft af en nul- og negativ rente, samt centralbankernes trykning af penge. Alt imens man forsøger at skubbe os tilbage til en økonomisk primitiv verden med "grønne" teknologier og primitivt landbrug, står man selv på en meget vaklende afsats bestående af masser af ubetalelig gæld.

Aktiebeholdninger er egenkapital snarere end gæld; men aktiemarkedernes margin på udlån ligger på omkring 750 mia. \$ alene i New York.

Uden at forsøge nogen form for 'insider'-analyse eller -prognose er der nogle åbenlyse aspekter ved de seneste dages aktieopsving båret af 'subreddit' #WallStreetBets (forum på websitet Reddit -red.), hvilket antyder, at de amerikanske aktiemarkeder og måske også markedet for ædelmetaller kunne nærme sig et krak, igangsat af en forsvindende likviditet. Der er grund til, at finansielle virksomheder er nervøse for markederne de kommende dage – hvor vi muligvis også vil se nogle klager til SEC (US Security & Exchange Commission -red.) for markedsmanipulation fra de unge mæglere, der er involveret i #WallStreetBets.

For det første er der 'guld- og sølvfisk' blandt dem der presser "flokinvesteringerne" fra detailaktieinvestorer, som har kæmpet med hedgefonde i de sidste to uger. Disse ædelmetal-'fisk' er på udkig efter en gylden mulighed for at lave en 'short' tidligt på ugen, og der synes ikke at herske tvivl om, at likviditeten er blevet utilstrækkelig eller helt fraværende i sølvhandlen. I kraft af karakteren af den aktie- og optionshandel, der har drevet GameStop, AMS, Bed, Bath and Beyond og andre faldende franchiser i vejret, har det tilføjet en ekstra margen af långivning på et allerede stærkt overvurderet og overmarginaliseret

aktiemarked. Onlinemæglervirksomhederne Robinhood og Ameritrade, hvorigennem meget af denne handel foregik, mistede i sidste uge den påkrævede likviditet og nægtede pludselig handel, hvilket påførte nogle detailinvestorer betydelige tab midt i det generelle opsving i disse aktier.

Illikvide mæglervirksomheder er undertiden et signal om markeder, der forbereder sig på at gå ned. 'Hysteri' om aktier med ringe iboende virksomhedsværdi – husk 'tulipanboblen' – er endnu et sådant signal. Den enorme overvægt af computer-handel med aktier kan forstærke likviditetstab i relativt sekundære finansielle virksomheder, og skabe krak som det sås i oktober 1987. Og sølvhandel involverer en værdifuld vare, snarere end en aktie. Et forsøg på at organisere en kæmpe sølv 'short' mod hedgefonde i denne uge eller i de kommende uger kunne skabe efterspørgsel på en væsentlig større mængde likviditet (marginallån) fra flere mæglervirksomheder og investeringsbanker, som muligvis ikke har det – såvel som at gøre SEC opmærksom på spørgsmålet om at forsøge at 'afskære markedet'.

Det skal bemærkes, at Federal Reserve gik ind for at yde likviditetslån til Wall Street-virksomheder i de sidste dage i sidste uge. For seksten måneder siden måtte et alvorligt likviditetsproblem på det amerikanske interbankmarked – et problem der oprindeligt syntes at involvere nogle få stærkt gearede, derivathandels-hedgefonde, der blev udelukket fra interbanklån – skylles ned med hundreder af milliarder i Fed-likviditetslån, herunder til store banker på Wall Street, og derefter ved QE4 i oktober 2019. De globale centralbankers QE5, der startede i begyndelsen af marts 2020, har druknet alt lige siden.

De aktuelle likviditetsproblemer bliver affærdiget som værende i meget små aktiekategorier, som mæglervirksomheder og investorer ikke engang bemærker, osv. Men det der

betyder noget for en gælds-likviditetskrise er ikke nødvendigvis størrelsen på detonatoren – denne er ret lille – men den enorme størrelse af gældsbomben.

Vi må erkende, at 'COVID-hjælpepakkerne', nu med den sjette på vej, ikke på nogen måde har tjent til at genvinde den produktive økonomi, der ligger under for denne knusende 'altings-boble' af gæld. 'Hjælpe-checken', der uden forskel går til enhver, der tjener op til 75.000 \$/år, og husstande med op til hundreder af tusinder i årlig indkomst, har givet næring til den spekulation, der nu forårsager alarm. Vi må i stedet mobilisere og kræve produktiv kredit fra en nationaliseret Federal Reserve bank, et Glass/Steagall-stop for Wall Street-kasinoet og investeringer af denne kredit i ny, produktiv infrastruktur, begyndende med infrastruktur for medicin og folkesundhed – her og i udviklingslandene, gennem samarbejde med stormagterne, inklusive Kina. Dette vil stoppe de største bankers katastrofale 'grønne finansfiduser', og også lægge en dæmper på småfolks spekulative ludomani.

Billede: "Game Stop, GameStop Enfield, CT. 2/2015, by Mike Mozart of TheToyChannel and JeepersMedia on YouTube #Game #Stop #Gamestop" by JeepersMedia is licensed under CC BY 2.0

**POLITISK ORIENTERING den
29. januar 2021:**

Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer

Med formand Tom Gillesberg

Video: (via Zoom)

eller her på YouTube.

Lyd:

Schiller Instituttet · Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer.

Fusionskraft og Kina. Interview med Dr. Luo DeLong, direktør for ITER Kina foretog af Michelle Rasmussen i København.

Den følgende artikel blev udgivet i EIR tidsskrift den 21. januar 2021:

The following interview was conducted on February 27, 2018, at the Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen, by

Michelle Rasmussen of EIR Copenhagen. It was published in Europe at that time, but never published in the United States. The video of the interview can be seen here, and an interview with the Communications Director of Fusion For Energy, the European section of ITER, can be seen here.

EIR: Hello. We're reporting from the Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen, Denmark. I'm very happy that Dr. Luo Delong, who is China's director for the International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER China), has been kind enough to speak to us about the Chinese fusion energy program. Dr. Luo, could you say something about China's involvement generally, why China thinks it's important to develop fusion energy, and also, about China's involvement in the ITER project, and any other projects?...

Download (PDF, Unknown)

**Vi sider på en krudttønde:
Det drejer sig ikke bare om
valgsvindel.**

**Schiller   Instituttets
internationale webcast med
Helga Zepp- LaRouche den
13. januar 2021**

I sin ugentlige dialog kiggede Helga Zepp-LaRouche på begivenhederne den 6. januar (angrebet på kongresbygningen

in USA) ovenfra og ned og gav seerne et strategisk overblik, der aldrig vil komme frem i de almindelige medier eller fra de såkaldte eksperter. Hun kritiserede skånselsløst påstanden om, at begivenhederne den dag var resultatet af, at Trump slap en "fascistisk pøbel" løs, og sagde i stedet at det var en "Rigsdagsbrand", et påskud for et fascistisk kup for at påtvinge den "store nulstilling" (centralbankernes Great Reset). Udover at tjene som en begrundelse for sociale mediers/internet-giganternes censur af præsidenten og hans tilhængere, blev Kongressens efterforskning om valgsvindel lukket ned, og der er et pres for at kriminalisere enhver, der taler imod den kommende Biden-administrations hensigter.

I mellemtiden har de optrapninger, der blev bekendtgjort af udenrigsminister Pompeo, til formål at øge faren for krig, som involverer fire brandpunkter, Yemen, Cuba, Iran og Taiwan, der låser Vesten i geopolitiske konfrontationer. Verden sidder på en krudttønde og står over for et accelererende finansielt sammenbrud, som kun kan vendes ved kreativ tænkning, der anskuer det fra et højere niveau, hvorfra de nuværende kriser er blevet skabt. Dette er metoden bag oprettelsen af Komitéen for modsætningernes Sammenfald, som hun startede med en forpligtelse til at skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Engelsk Afskrift:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly dialogue with Helga Zepp-LaRouche. Today is January 13, 2021. We're coming off a stream of extremely eventful and tense and turbulent weeks. Today, a bill of impeachment will be introduced in the House of Representatives against Donald Trump, when they failed to get Pence to go with the 25th Amendment. This is really unprecedented, what they're doing at the end of a presidential term, isn't it Helga?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Yes. It is something quite unbelievable what is happening, and I think we should look at both the events as they were unfolding and then try to get a view from above, so to speak. Because, what happened on Jan. 6 is in my view not what meets the eye. The way this has been portrayed around the world is that this was a fascist mob which stormed the Capitol, and this was all instigated by Trump who refused to admit that he lost the election, and that he keeps saying there was vote fraud.

Now, this is not what happened. What happened was, and we investigated that in detail with a whole bunch of international legal experts, with lawmakers from different countries, and there is no question that there was massive irregularity [in the vote]. That was not allowed to be investigated; the media always said that Trump would not have produced a single shred of evidence. But there are so many witnesses, hundreds, if not thousands of eyewitnesses, who reported that they saw unbelievable things happening in these six swing states, and Jan. 6 was the day when all of this was supposed to be presented before the joint session of Congress, and that would have probably have been the only chance to shed some light on what happened.

Now, Trump had organized his supporters, and he did say something wild will happen, Jan. 6 is the big day; but he did not they should commit violence, and when he made the speech before the White House, I listened to it, and I did not think that it really had a vision. I thought he sounded bitter, he just repeated the many incidents where he is convinced that it was vote fraud. And then he said, why don't we walk down Pennsylvania Avenue, which is the route to the Capitol. He did say all of this. But then, what happened with the event on—before people started to gather before the Capitol, and then there was the breach, I think there is now many, many questions which have to be answered: Why was there no adequate security? There were

ample indications that it would be a big demonstration, that it could have violent elements in it. Normally, when you have such events, all or most of the major government buildings in Washington are closed, museums are closed—nothing of this happened.

And it is now very clear that there were, from eyewitness reports, from video, handi/smart phone videos and others, that there were some provocateurs, some instigators, who then caused this breach and unbelievable event in the Capitol, which was absolutely horrible. And the whole world correctly said this is something happening in the United States, what normally only happened in banana republics or countries which were the target of color revolution, by a certain apparatus which we have identified many times in the past.

So I think the most likely thing which has happened is that this was another September 11th, another Reichstagsbrand [Reichstag Fire]. In other words, when something happens, where this is just the pretext to implement something else. And what is the something else? Namely, it became very clear immediately afterwards, that the giant tech firm from Silicon Valley started to continue the censorship of Trump and all his Trump supporters, or many of them, what had already started after the election: when Trump would give a press conference, the executives of the big TV stations would blend in, sort of overrule the press conference, and say “this is fake news, don’t believe what he is saying.” It was already incredible. But then, this was a step beyond. They started to kick him out of Twitter, Facebook, and even now there were incidents where the sound was turned off when he gave a press conference.

Now, many people were confused, and reacted—because they have some dislike of Trump, so there were many people who said “oh, this is very good, this person should finally be shut off.” But there were a few people—not enough, but some

few important people who recognized what this is. Most outstanding the President of Mexico López Obrador, who immediately in a press conference said, this is an absolute, unprecedented effort to implement mind-control censorship; he talked about the "Holy Inquisition," he said this is very dangerous, we must think about an alternative. Also extremely important, Edward Snowden, who after all was the first whistleblower to really show what this apparatus is all about, the global surveillance which they have produced, he also warned and said, this is a very dangerous precedent. And then even some Europeans woke up, like Chancellor Merkel said this is absolutely not acceptable, and even better, the French Finance Minister Bruno Le Maire said, this is a "digital oligarchy," and this must be absolutely condemned.

So what is at stake here? What is at stake is that they want to suppress not only that vote fraud can be investigated, and there is no question that there were incredible irregularities and all the media—normally if you would say there is a charge, a violation of the election in Hungary or in Italy or some other country, there would be immediately an outcry and say, "OK, we have to have investigative journalists, they have to go and find out." I have not seen one incident of a so-called mainstream journalist from the trans-Atlantic world who would have reacted that way. There was nobody who said, "I'm going to interview the senators from Georgia, the state representatives from Pennsylvania"—I have seen nothing of that! There was a unisono, lockstep reaction by the mainstream media that this is completely outrageous; and now, the social media are all basically banning anybody who uses the term "vote fraud" or "stop the steal," or any of the other words which they want to suppress.

Now, this is really incredible! And I think that the underlying reasons must be investigated and people have to

wake up, because this is the effort to not only silence Trump with the impeachment proceedings, to prevent him from running again as a presidential candidate in 2024, to outlaw his entire movement, which after all was 75 million Americans who voted for him, and I think all of this is increasing the danger of violence, it makes people more angry.

And if you then look at the enormous amount of disinformation and craziness which is being fueled, you know, people who still say to the present day, that Trump has everything under control, that he will deploy the National Guard and arrest Pelosi and Biden, this all is steered to make people completely crazy. Nothing of this sort will happen. Trump repeatedly said after the storm on the Capitol, that he is condemning the violence, that he is calling for healing, for peace. So there is an enormous amount of orchestration in this whole affair. But people should really wake up and understand that this is not what people think, or what people are supposed to think, but something quite different and extraordinary is going on here.

SCHLANGER: Well, you mentioned the similarity to what we've seen over and over, to U.S.-inspired and British-inspired regime change in other countries. Clearly you can't separate what happened on Jan. 6 from the four-year campaign of vilification and slander against Trump, the fabrication of the Russiagate story. But I think also, as you just mentioned, it's a pretext to criminalize anyone who would oppose the agenda of the trans-Atlantic establishment, and I think that's really what this is all about. And you mentioned earlier the Great Reset, that's what they're trying to do, is to silence anyone, aren't they?

ZEPP-LAROCHE: Well, also now, the big banks and big corporations are cutting off the Republicans who voted to

have this debate in the Congress—I think these were 130 or 170 congressmen—cutting them off from all funding. And there is a motion, also by the Democrats that they should be prevented from politics based on the 14th Amendment. Now, the 14th Amendment was introduced in the context of the Civil War against leaders of the Confederacy, that they would not be allowed to become Congressmen. Obviously, this is incredible. The Congressmen who dared to demand an investigation of the vote fraud, are being put on the same level as the insurrectionists of the Confederacy! This is unbelievable! And it just shows you how absolutely wrong this whole question is.

Now, you mentioned the Great Reset: I think that the same banks and the same big corporations, especially including Silicon Valley, Wall Street, but also the City of London, what these people are aware of is that their system is completely bankrupt, and they're now preparing for what they call the "Great Reset": This is supposed to be featured big time with a virtual seminar starting on Jan. 25-29, and it's supposed reorganize the entire financing so that only Green projects will be allowed to be financed, and that's already started to happen with the major banks.

What people don't know, they think, this has to do with CO₂ emission or climate—it's nothing of this sort. If you put the entire financing on the basis of Green technology, of decarbonization of the economy, this is the old scheme of the neo-Malthusian oligarchy, the combination of the finance sector and the Green ideologues. This is something we have been identifying and warning against since the beginning of the 1970s, at least, because this was when the Club of Rome came out with their fraudulent thesis for the first time, that there are limits to growth, that there are only limited resources, and that the world has developed up to that point, the beginning of the '70s, and now these resources are being exhausted, and therefore you have to

asymptotically somehow stop industrial investment, because we are in a closed system.

So this has been the origin of the Green movement. The Green movement was the result of this propaganda of the Club of Rome. It started to panic generations after generations of especially young people. This propaganda was spread with an enormous amount of money by British Petroleum which distributed free games into the schools so that students would learn to think this way. And the whole, entire Green movement was really groomed and it was changed—at one time, it was the acid rain, then it was the ozone hole, so they changed their focus and now it's naturally the climate change; climate change does happen, but the science of climate change has been discussed by many scientists from many countries. Thousands of scientists have made the argument that climate change is the result of galactic changes, and it's been going on for millions of years, with changes from warm periods, ice ages, and that the anthropogenic component of climate change is negligible.

So obviously, if there's climate change, you have to make adjustments, where you do have some real problems, you do have to make changes, sometimes evacuate the people if the sea level is increasing; but these are things which have nothing to do with the kind of fascist scheme which is being implemented right now. People have to think this through: Because what we are really looking at is a new fascism. A new fascism, where all financing and all economic activity would be controlled in the interest of big finance, big tech, Silicon Valley: And the result would be a massive depopulation, because you cannot maintain the presently existing number of people living on the planet, with the kind of low energy flux-density that the Green policies prescribe.

So this is the danger of fascism. And if they go for that

kind of censorship, this is a prescription for disaster, because it will go against the interests of survival of so many people, that I only can say we need a completely different policy, and it may still be time to change it.

SCHLANGER: One other aspect of the drive for fascism and a dictatorship is the proliferation of new wars. And unfortunately, we see that even though President Trump is still trying to get troops out of Iraq and Afghanistan and he campaigned to do that, his Secretary of State Pompeo is travelling around the world pushing new wars, targetting Yemen, Cuban, Iran, Taiwan, even North Korea. This is really one of the dangers people are not facing right now.

ZEPP-LAROUCHE: No, I think Pompeo is really trying to almost create a scorched earth behind him. He just accused Iran of protecting al-Qaeda, which is Iran has completely denied, and we know what General Flynn said about who is backing al-Qaeda—that was his whole argument against Obama in 2012, namely the United States, itself. Well, then, what Pompeo did by putting the Houthis in Yemen on a terrorist list is an absolute crime! This means that the aid to a country which is already starving in the biggest famine, will be decreased, and it will cause the deaths of many millions of people: I think this is a human rights violation of the most unbelievable dimensions, and it should call all the other governments to action, to increase food aid to Yemen on a short-term emergency basis. Then to put Cuba on the terrorist list, when Cuba is one of the countries that have been going out of their way to help other countries in the COVID crisis, by sending medical teams to Africa and other places, Latin America. And naturally, the biggest danger, maybe even his decision to basically declare Taiwan to be an ordinary country, and in that way violating the One China policy of China, to which the China has reacted extremely harshly. They said they, under no circumstances, will tolerate this, that we may be

looking at the ten most dangerous days in the history of U.S.-China relations; they said this two days ago, so we are talking about eight days now. They also said that they will absolutely react with all means necessary, including the possibility of military reaction, if there would be such a provocation.

So we are sitting in the last days of the Trump Administration on a complete powder keg. And that is not the doing of Trump, that is the doing of the apparatus which is really behind Russiagate, and which is the establishment which goes above parties and it's not limited to either the Republicans or the Democrats. But it is the British Empire, with its dependencies in Silicon Valley, in Wall Street, naturally the City of London itself. So people better wake up that this is something absolutely unprecedented, or going beyond the precedence of the Reichstag's Fire and even beyond September 11th, in its potential strategic implications.

SCHLANGER: While Pompeo is pushing for confrontation with China, the idea of containment or encirclement, new sanctions against China, the Chinese are continuing to move in a very interesting direction in Africa, working with African countries; and also you had Xi Jinping with a very significant perspective on China's domestic economy, none of which is really being reported in the United States. Instead, we're getting an anti-China landslide coming from the same people behind Russiagate.

What is the policy of China, really, Helga?

ZEPP-LAROCHE: Well, we don't know yet what Biden's policy on China will be, but if you read an article he wrote in Foreign Affairs in March/April, it does not forebode too good. Because he said, now it's time to "get tough with China." I mean, what we have seen in the last years was a total deterioration in the relationship between the United

States and China, and if he thinks that that is not “tough” enough, that does not sound good. And he repeats in this article, the same untrue assertion that China is trying to take over the world, and the typical lines we know already—this is not what is happening. [“Why America Must Lead Again: Rescuing U.S. Foreign Policy after Trump” <https://www.foreignaffairs.com/articles/united-states/2020-01-23/why-america-must-lead-again>]

Wang Yi, the Chinese foreign minister, was just on a five country trip in Africa, and basically in many speeches, but also through their actions, said that China is committed to help Africa to leapfrog to modern technologies and modern industrial development.

Now, I do not know of anybody in the West saying that—nobody in Europe, not in the United States, but China is doing things, and all the Africans I have every talked with are extremely grateful and happy, and say, we do not want Sunday sermons about human rights and democracy. We want to have real industrial help to get out of our problems. So I think this is quite different from what people think. The Chinese also published a on Jan. 10 a new White Paper on their relationship to the developing sector, where they reiterate the commitment to help these countries to overcome their underdevelopment. And I think this is extremely important; it has nothing to do with taking over the world. It has everything to do with the fact that these countries are in a horrible crisis, faced with a pandemic, with famine of “biblical dimensions,” and it’s the only way how you can overcome that. And people should cooperate with China on that, rather than having this horrible view. [“China’s International Development Cooperation in the New Era,”

http://english.www.gov.cn/archive/whitepaper/202101/10/content_WS5ffa6bbbc6d0f72576943922.html]

And the speech Xi Jinping gave before the Party school, was

also very interesting, because he said that has obviously everything to do with the anti-China campaign: He said that China will concentrate on building up the domestic economy, the increase of consumption, the increase in living standards of the Chinese people, to increase the focus of innovation on science and technology as the motor to improve the productivity of the economy. So if you look at these different aspects of Chinese policy, it would be in the fundamental interest of the United States to say, let's stop this anti-China campaign and cooperate!

I mean, the problems of the world are so many, that if the largest countries of this planet are not cooperating to solve them, I mean, that is the test of our morality, it is the test of our human identity as a creative species, and we are not somehow pigs that fight for the best place at the trough; but we are a species of creative reason, and if we sponsor and encourage the creativity of the other, the other human being, the other nation, it comes back a zillion times to us and it makes our own life and perspective better. So we have to change the thinking about these questions in a fundamental way.

SCHLANGER: One of the ironies about this is the people who are accusing China of preparing to take over the world, are the same people who are setting up this global bankers' dictatorship, called the Great Reset. And the ones who are accusing China of loading up Africa on debt, are precisely the ones who have been doing that for the last 50, 60 years.

Helga, when you talk about a "new method," you've created a committee, in cooperation with a number of other people, the Committee of the Coincidence of Opposites, that actually is oriented around this method you were just discussing. How is this organizing process going?

ZEPP-LAROUCHE: It is going very well. We are now in the

process of applying that method to both try to get young people involved in being productive in the health sector in the United States; there are many medical associations that are very interested in this approach. We are trying to get actual food shipments into Africa, medical shipments, talking to countries in Africa who are extremely in need for such an approach.

But I want to say something about it more from the standpoint of method: It's very clear that the United States is in a deep, deep polarization. Some people even talk about the danger of a civil war. I'm not going to predict one thing or the other, but it's very clear that if you don't find a way to overcome this present extreme polarization, you cannot go into this and say, "we are going to fight this to the death,"—this can only lead to an absolute tragedy or lead to a situation like Weimar Germany, where in the end-phase between the National Socialists and the Bolsheviks you had the fight going back and forth, and we know how that ended.

What I think needs to be done is a completely different approach. It is the approach of the "coincidence of opposites," an idea which was developed by Nicolaus of Cusa, the idea that the human mind can define a level of solution which is on a higher plateau than that where the conflict arose. What that means concretely, in a situation like that, that people from a sectors of the political spectrum should work together to address the real problems, like the famine, like the pandemic, like giving a perspective to the young people, and that is, in a certain sense a method which was emphatically used by Mahatma Gandhi. And those people say "Oh, Mahatma Gandhi..."—well, he defeated the British Empire and nobody can deny that; and it's also an established fact that the work and life's work of Mahatma Gandhi inspired Martin Luther King. He even travelled for five weeks to India, and met with the family

of Gandhi, and the whole civil rights movement in the United States was based exactly on this approach.

And I think such a voice of reason right now, that which Martin Luther King whose birthday we celebrate in two days, and then the holiday is on Monday [Jan. 18], that is something to reflect upon. When we worked very closely with many civil rights leaders in the past, Amelia Boynton Robinson, with Rev. James Bevel, who was the assistant of King, and many, many others. And I think we need to introduce that kind of an element of working together on solving the problems, rebuilding the United States. I mean, we have to really give a perspective to the ordinary people who have fallen out of the American Dream, if they were ever in it, and I think that that can only be done by moving the relations among nations to completely different paradigm.

I mean, you have to make up your mind: Do you want to have war with Russia and China, and blow up the whole world in a nuclear war, leading to a complete annihilation of the human species? Or do you want to have an approach of a new paradigm, solving problems together? And I think that that difference, either you go for an all-out war, all-out confrontation is the same methodologically if you apply it in the United States or if you apply in the realm of the strategic situation.

So I think we need to have a different approach, and say, the world needs urgently a new paradigm, a New Bretton Woods system as my late husband had developed for many decades; and I think it is that thinking of Mahatma Gandhi, of Martin Luther King, of Lyndon LaRouche, which is now needed, and not some hoola-hoola, let's go to war.

I think this is a very serious moment in American history, it's a grave moment for the whole world. But I think there are enough forces of good will around the world that we can

hopefully put an alliance and a partnership together to save civilization, because that's what's really at stake.

SCHLANGER: Well, we have some events coming up this weekend: The Schiller Institute and The LaRouche Organization. You can check out the website of the Schiller Institute and The LaRouche Organization for details. And Helga, I want to thank you for joining us today. These are momentous times, and we really do need to elevate our thinking and not just fall into the traps that are being set. So, see you next week!

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

Det internationale samfund efter COVID-19: En ny æra åbner i menneskets historie, af Helga Zepp-LaRouche

Billede: Kinas fusionskraft reaktor Tokamak HL-2M

Dec. 6 (EIRNS)–Her følger en engelsk oversættelse af Helga Zepp-LaRouches leder i den tyske avis *Neue Solidarität*, den 10. december 2020.

(<https://www.solidaritaet.com/neuesol/2020/50/hzl.htm>)

The question that should preoccupy every thinking person, is how the international community can draw the lessons from the experience of Covid-19, and how we can ensure that we will never again be so unprepared for any new pandemic

that could break out at any time. What we need to change, in order to overcome the underdevelopment and poverty that now threaten hundreds of millions of people with hunger and pandemics, should be an existential question for everyone.

A number of reasonable people, emphatically including economists, agree that many Asian countries were better able to contain the pandemic than the West, and acknowledge that China in particular managed to achieve a growth rate of 4.9% in the third quarter of 2020, while there was a decline of about 2% in the U.S. and 4% in European countries. The locomotive of the world economy clearly lies in Asia, especially since 15 Asian countries, representing roughly one-third of the world population and of global economic output, achieved a considerable breakthrough on Nov. 15 with the signing, after 8 years of negotiations, of the Regional Comprehensive Economic Partnership. The RCEP is a success for China in particular, insofar as U.S. Secretary of State Pompeo failed to persuade Asian countries to end cooperation with China.

Italian economist Michele Geraci, a former under-secretary in the Economics Ministry, immediately recognized and explained the economic advantages for European companies of investing, for example, in one partner country to the RCEP, and then being able to export at 0% duties to the 14 other RCEP signers in triangular trade. In that way, European companies can participate in the largest growth zone of the world. That applies emphatically, of course, to German companies, that depend on expanding markets. But that awareness has not yet sunk in, in Germany.

If someone talks hair-raising nonsense in a back room, that's his business. But if someone does it in the pages of a daily newspaper, which influences the opinion of at least part of the population, it calls for a public commentary. The ideologically-driven ideas that Professor Thomas Straubhaar of Hamburg University spouts in *Die Welt* under

the headline "China's New World Order Endangers Germany's Economic Model" clearly belong to the second category. This article could be used in any lecture as a demonstration of the inability of the reductionist method to arrive at the correct insight. He writes: "One by one, the individual pieces of Chinese policy come together in a coherent mosaic. The contours of a new world (economic) order are visible, one that is dictated and dominated by Beijing. What is becoming apparent should set off alarm bells in Germany." <https://www.welt.de/wirtschaft/article221738982/Handelspolitik-Chinas-neue-Weltordnung-gefaehrdet-Deutschlands-Geschaeftsmodell.html>

What the Professor, whom we shall henceforth appropriately call Mr. Sträubhaar (i.e., "Hair-Raiser" – instead of Straubhaar), thinks he can deduce from the individual pieces, from the mosaic, is totally ahistorical and two-dimensional, located in a certain sense in Euclidean space. Therefore, the mosaic pieces are quickly transformed into "dominoes" in his article, such as Hong Kong, which he claims threatens to be the first to fall into Beijing's hands. The historical background that Hong Kong was the spoils given to the British Empire as a result of the Opium Wars, and that forces of that Empire today, such as the Henry Jackson Society in London or the National Endowment for Democracy, have been quite blatantly involved in long-standing attempts to launch a color revolution in Hong Kong, such "contours" are not part of his "coherent mosaic." But perhaps the Professor would get the point in terms of Taiwan, if Mrs. Merkel were not overjoyed to find out that Russia was, let's say, delivering weapons to Bavaria, in order to equip the Alpen mountain troops for an armed conflict with the German Army?

"With its 'Belt and Road Initiative,' Beijing intends to create nothing less than a Eurasian economic space from the Yellow Sea on the east coast of China to the cliffs of the

Atlantic Ocean in Europe, which also radiates out to Africa.” There you have it: the ultimate crime! China dares to do what Leibniz had proposed back in the 17th century, namely, that the two civilizations on the far ends of Eurasia, Europe and China, develop the region that lies between them! An economic space, which encompasses all of Eurasia, and even “radiates” to Africa would, he writes, “hit the core of the German economic model and destroy it.” But not if the German economic model consists of promoting growing markets and ever-richer customers! But if it only consists of protecting the transactions of the Wirecard company over the years, then, investments in infrastructure projects are indeed a huge danger, because they tie up for so long so much attractive liquidity, which could otherwise be put to splendid use in speculation!

The fact is that China, with its infrastructure investments in Africa and other parts of the developing sector, is not only pursuing its own interests, but also giving these countries for the first time the chance to shake off the legacy of the colonial era. Instead of actually lifting Africa out of poverty through investments, the European Union would evidently rather use Frontex (border guards) to carry out so-called “pushback operations,” to repel the refugees attempting to cross the Mediterranean into Europe, for which staff members are now on trial.

The German business model is not threatened by China’s focus on innovation, but by the EU’s self-destructive ideology of the Green Deal, which forces high-tech industrial sectors, that require high energy flux densities in order to produce, to convert to costly alternatives. China is investing in nuclear energy, particularly in fusion energy, and has just completed the installation of the HL-2M Tokamak fusion reactor in Chengdu, and can now begin with the testing of all systems and components. But Germany is squandering its research capabilities on

whatever is “green,” and therefore lowers productivity.

Finally, Professor Sträubhaar writes: “If the Chinese mosaic is decoded [he obviously can’t escape his reductionist way of thinking], what is exposed is the definitive end of an American world economic order, that remained valid for over 70 years, and provided Europe, and especially Germany, with an economic success never thought possible.” The idea that the rise of China automatically means the decline of America could only occur to someone who sees the world as a zero-sum game. So he is left with the only desperate alternative of having to choose one or the other side, and thus either treat China as an arch-enemy or lose the U.S. military protective shield.

However, there is a much more optimistic perspective than that of geopolitical confrontation, which inevitably leads to the Thucydides trap, and thus, in the age of thermonuclear weapons, to the destruction of mankind. The fact that the neo-liberal model has left the health system of the West so unprepared for the pandemic, while China and other Asian countries handled it much better, could lead us to the conclusion that we have something to learn from China and Asia. After all, China has just achieved its goal of overcoming extreme poverty in the entire country by 2020.

We, in Germany and in the other European nations, could do away with the “green” dictatorship of the EU bureaucracy, apply once again the original German business model, that was based on scientific and technological progress, and accept China’s offer to cooperate with the New Silk Road initiative in the industrialization of Africa, South-West Asia and the Balkans. That would create the preconditions for hundreds of millions of potential refugees to contribute to building their own countries rather than risking their lives by fleeing. It would also create growing markets of several billion people with increasing

purchasing power, which would in turn offer long-term prospects for the German economy.

Although Europeans have a distorted view of the situation because of the lock-step reporting by mainstream media, it is not to be ruled out that a genuine citizens movement will prevail in the United States and defend the Constitution and the U.S. Republic against the machinations of the military-industrial complex. In that case, the current anti-Chinese hate campaign would be replaced by the realization that cooperation among the world's two largest economies is not only in the interest of the United States and China, but is also necessary to avert the "worst humanitarian crisis since the founding of the United Nations" and the acute starvation facing 270 million people, as the head of the World Food Program David Beasley has warned. It is only by working together that we will be able to overcome the existential problems of mankind, such as hunger, poverty, pandemics, energy and raw materials security, earthquake warning systems and anti-asteroid defense, just to name a few. And that is in the interest of our entire species.

We as a species are distinct from all other living beings in that our entire existence proves that we have always been able to discover creative solutions to seemingly hopeless conflicts, because we are able to think on the level of reason. This also means that our species can be trusted to establish a future order of economic, political and cultural coexistence that allows us to focus on the common aims of mankind rather than wasting resources on wars and other Aristotelian forms of trench warfare.

Billede: Tokamak_HL 2M Mlcumi, CC BY SA 4.0.jpg Wikipedia Commons.

**POLITISK ORIENTERING den
20. november 2020:
Hvis præsident Trump
besejrer valgsvindlen
får vi en anden og bedre
verden Posted 46 minutes
ago**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Hvis præsident Trump besejrer valgsvindlen får vi en anden og bedre verden

---

**Videoerne fra Schiller
Instituttets internationale
konference
lørdag og søndag den
12.-13. december**

Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft

Panel 1, lørdag den 12. december kl. 15 dansk tid:

"Hold sammen eller hver for sig": Frie og suveræne republikker, eller digitalt diktatur. (Se beskrivelsen nedenunder.)

Panel 2: lørdag den 12. december kl. 19 dansk tid:

Undgå faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på menneskehedens fælles mål. (Se beskrivelsen nedenunder.)

Panel 3: søndag den 13. december kl. 15 dansk tid:

Overvind den globale sundhedskrise og den pandemiske hungersnød: Tænkning på niveauet af modsætningernes sammenfald. (Se beskrivelsen nedenunder.)

Panel 4: søndag den 13. december kl. 19 dansk tid:

En menneskelig fremtid for ungdommen: En renæssance drevet af Beethovens klassiske kultur. (Se beskrivelsen nedenunder.)

1 minute lang video invitation:

Lørdag-søndag den 12.-13. december kl. 15 dansk tid begge dage afholder Schiller Instituttet en international konference via internettet for at behandle det presserende spørgsmål, som hele menneskeheden står over for: "Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft." Grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, meddelte, at en fuld

invitation og foreløbig liste over talere snart vil være tilgængelig, og at konferencens indhold vil fokusere på følgende:

Uanset udfaldet af den uhørte kamp omkring det nylige amerikanske valg, står det allerede klart, at det ikke kun er en intern amerikansk affære, men også en begivenhed af højeste internationale strategiske betydning. Efter fire år med en fuldstændig synkroniseret international dæmoniserings-kampagne imod præsident Donald Trump, men samtidig også mod præsident Vladimir Putin i Rusland og præsident Xi Jinping i Kina, Russiagate, en fejlslagen rigsretssag, åbent oprør og nu skamløs valgsvindel – er det vigtigt, at verden hurtigt forstår: Udfaldet af denne kamp er valget mellem 3. verdenskrig eller fred.

Trump har tiltrukket sig den ubændige vrede fra det som præsident Eisenhower identificerede som det militærindustrielle kompleks – det permanente bureaukrati, den såkaldte 'Deep State' og de økonomiske interesser, der kontrollerer dem, såsom City of London og Wall Street – fordi han vovede at bekendtgøre, at han ønskede at 'afslutte de endeløse krige', og at han mente, at et godt forhold til Rusland og Kina 'er en god ting, ikke en dårlig ting!'.

Hvis en mentalt svækket Joe Biden blev indsat som symbolsk præsident i et par uger, for sidenhen at blive erstattet af Kamala Harris og Obama-Bush's intervenserende krigsapparat, kunne verden på kort sigt blive trukket ind i en krig mod Rusland og Kina, hvilket ville omfatte en udvidelse af den politiske konfrontation til verdensrummet.

De to dages dialog og drøftelser med simultantolkning på forskellige sprog, herunder spansk, fransk og tysk, vil omfatte følgende paneldiskussioner:

PANEL I. "Hold sammen eller hver for sig": Frie og suveræne republikker, eller digitalt diktatur (lørdag d. 12.

december, kl. 15 dansk tid): Dette panel vil diskutere konsekvenserne af det nuværende drama, der udspiller sig i USA, den globale kamp for at erstatte det nuværende bankerotte finanssystem med et nyt paradigme, skitseret over fem årtier af Lyndon LaRouche. Konferencen afholdes på tærsklen til Valgkollegiets møde den 14. december, hvor det besluttet hvem der bliver den næste præsident for USA. På det tidspunkt vil beviserne for klagerne om valgsvindel – påstanden fra præsident Trumps advokater om, at de har dokumenteret bevis for, at han vandt valget; metoderne til valgsvindel som rapporteret af "whistleblowere", og afsløringen af andre kapaciteter og handlinger, som er en del af det statskup der truer USA – stå klart, før valgmændene skal træffe deres valg. Conferencepanelet vil samle fremtrædende eksperter indenfor områderne af den amerikanske forfatning, lovgivning og efterretningsvirksomhed, og vil understrege den dramatiske relevans i dag af Benjamin Franklins svar på spørgsmålet om, hvilken slags regering USA havde modtaget fra ham: "En republik – hvis vi kan beholde den."

Panel I speakers:

Moderator's Welcoming Remarks

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute President:
Introduction

Marino Elsevyf (Dominican Republic), Attorney-at-Law,
Member of the 1995 Martin Luther King International
Tribunal: Report from the International Investigative
Commission on Truth in Elections

David Meiswinkle (US), Attorney-at-Law; Report from the
International Investigative Commission on Truth in
Elections

Viktor Dedaj (France), citizen-journalist, "The Crucifixion
of Julian Assange: A Journalist Committed to Truth and
Peace."

Harley Schlanger (US), Board of Directors, Schiller

Institute, Inc., "What Are the Principles and Facts Concerning the Recent US Election"

David Christie (US): "The British Empire's Digital Dictatorship: Censorship and Mass Social Control"

Q & A Session

PANEL II. Undgå faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på menneskehedens fælles mål (lørdag d. 12. december, kl. 19 dansk tid): Hvad der må gøres for at sætte en ny international sikkerhedsarkitektur på den internationale dagsorden; en, som sikrer overlevelsen af den menneskelige art. Paneldeltagerne vil lokalisere krigsfaren i sammenhæng med det verserende nedbrud af det transatlantiske finansielle system og diskutere de potentielle konsekvenser af planerne, som dette systems centralbanker har for digitaliseringen af betalingsmidler. Indførslen af de fire love, der er foreslået af Lyndon LaRouche, er fortsat påtrængende nødvendigt, herunder kravet om at etablere et internationalt kreditsystem i form af et Nyt Bretton Woods-system, samt behovet for internationalt samarbejde inden for rumforskning og en fusionsbaseret økonomi. Det er derfor yderst påtrængende, at P5-topmødet, foreslået af præsident Putin, med de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, straks indkaldes, for på dette fremskredne tidspunkt i krisen er det en pligt for de mest magtfulde nationer i verden at handle i fællesskab for at undgå en geopolitisk katastrofe. Dette topmøde, eller bedre, række af topmøder, må definere løsninger på de eksistentielle udfordringer menneskeheden står over for, samt definere områderne for menneskehedens fælles mål, såsom at opnå nye økonomiske platforme for verdensøkonomien ved kommerciel anvendelse af termionuklear fusionsenergi, og internationalt samarbejde inden for rumforskning.

Panel II Speakers

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute President

Yan Wang, PhD, "The Chinese Economic Model"

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus, Cátedra China, "China and the US: Rivalry, Confrontation, or Cooperation"

Ole Doering, PhD (Germany), Karlsruhe Institute of Technology: "A Salutogenic Symphony with Ancient Chinese Philosophy: Harmony as Polyphonic Accord and Peace as Expressive Equilibrium. Can We Make It Work?"

Prof. Emmanuel Dupuy (France), Founder and President, Institute of European Prospective and Security (IPSE): "What is at Stake in the on-going Renovation of Nuclear Doctrines and Ballistic Treaties: What Agenda for the European Countries in the Context of a Strategic Autonomy of Europe."

Col. Richard H. Black (USA Ret.), former head of the Army's Criminal Law Division of The Pentagon, former State Senator (Va.): "NATO Must Be Dissolved"

Q & A Session

Paul Gallagher, (US), Executive Intelligence Review, Editorial Board, "LaRouche's New Bretton Woods and the Central Banks –

There's Not Enough Room in this World for Both of Them"

Marc-Gabriel Draghi (France), Economist: "Orderly Debt Cancellation: Historical Precedents and Present Relevance."

Q & A Session

PANEL III. Overvind den globale sundhedskrise og den pandemiske hungersnød: Tænkning på niveauet af modsætningernes sammenfald (søndag d. 13. december, kl. 15 dansk tid): At overvinde de ødelæggende konsekvenser over hele verden af 50 års neoliberal økonomiske politik, hvoraf COVID-19-pandemien blot er det mest oplagte eksempel. Hvis COVID-19 og faren for fremtidige pandemier skal overvindes, må verdenssamfundet enes om at etablere et globalt sundhedssystem, hvilket betyder et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten. Der må også være et nyt

niveau af internationalt samarbejde inden for biovidenskab for at finde kure mod hidtil uhelbredelige sygdomme samt bedre forståelse af livet i universet som sådan. Som chefen for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, har bekendtgjort, er 7 millioner mennesker allerede døde af sult i år, hvilket let kunne have været forhindret. I lyset af den umiddelbare fare for at 30 millioner mere dør af sult i løbet af de næste par måneder, og 260 millioner forventes at lide den samme skæbne i det kommende år, må der være en fuldstændig ændring i landbrugspolitikken. Målet skal være at opnå fødevarerikkerhed i enhver nation og en fordobling af fødevarerproduktionen på verdensplan. For at finde svar på disse eksistentielle trusler mod menneskeheden kræves en tankegang i et nyt paradigme. I stedet for profitmaksimering til et privilegeret finansoligarki, må menneskehedens fælles interesser sættes først: menneskehedens fælles mål. Til dette formål er der dannet en "en komité af modsætningernes sammenfald", et begreb udviklet af den store renæssancetænk Nicholas af Cusa, hvis mål det er, at have mennesker af god vilje i mange nationer til at arbejde sammen for at løse disse kriser.

Moderator: Dennis Speed

1. Helga Zepp-LaRouche, "The Role of the Committee for the Coincidence of Opposites"
2. Dr. Joycelyn Elders (US), Former Surgeon General of the United States [8 min.]
3. Many members of the Committee for the Coincidence of Opposites, mostly doctors from the U.S. and one retired military officer.
4. Q & A Session
6. Hon. Joseph Maxwell (US), former Lt. Governor of Missouri, Hog Farmer: "To Feed All Humanity: Break-up the International Food Cartels"
7. Jason Ross (US), Science Advisor, Schiller Institute:

“Cusa’s Method: The Coincidence of Opposites”

8. Q & A Session

PANEL IV. En menneskelig fremtid for ungdommen: En renæssance drevet af Beethovens klassiske kultur (søndag d. 13. december, kl. 19 dansk tid): Det fjerde panel vil være tilegnet behovet for en renæssance af klassisk kultur og ungdommens særlige rolle i gennemførelsen heraf. I dette øjeblik af historien, hvor hele samfundets fundament er rystet i sin grundvold, er der en enorm appetit på skønheden ved stor kunst, efter menneskehedens høje idealer, som de udtrykkes i de store kompositioner af klassisk musik og poesi. I alle større civilisationer er der digtere, komponister og filosoffer, som har hyldet menneskeheden som en kreative art, og det vil være dialogen mellem disse kulturer, der kan og vil skabe en ny æra for menneskeheden. I denne ånd vil hele konferencen blive viet til Beethovens år, komponisten, hvis kompositioner giver folk et håb, fordi de udtrykker hvad mennesket er i stand til.

Moderator: Diane Sare, Founder, Schiller Institute NYC Chorus

1. Jacques Cheminade (France), President, Solidarite et Progres, “The Necessity and Pathway of a New Classical Renaissance”

2. Helga Zepp-LaRouche, President, Schiller Institute: “Bring Schiller and Beethoven to Today’s Youth”

3. David Shavin, Schiller Institute, about his article about Beethoven’s opera Fidelio being based on the real story of the imprisonment of the Marquis de Lafayette.

4. John Sigerson (US), Schiller Institute National Music Director, “What Does It Take to Really Understand Beethoven?”

5. Jose Vega (US), “Romeo and Juliet in Your Society”

6. Anastasia Battle (US), "A Tale of Two Revolutions"
  7. Carolina Dominguez (Mexico), "Schiller in a Time of Pandemic"
  8. Q & A Session
-

Interview med Hussein Askary: Kan Irak blive et centrum for udvikling snarere end konflikt?

12. november 2020 (Schiller Instituttet) – Irak har i årtier været en konfliktzone, og er blevet ødelagt og nægtet udvikling af den amerikanske invasion i 2003 under George W. Bush. Men hvor Vesten ser konflikt, ser Kina muligheder. Kunne Irak blive et omdrejningspunkt for udvikling, hvor øst og vest kan mødes? Hussein Askary, Schiller Instituttets Sydvestasien-koordinator, diskuterer perspektivet for infrastruktur og et paradigmeskifte i Sydvestasien og globalt.

Dansk videokonference

søndag den 8. november: Verden efter valget i USA

Talere:

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark:
Kan Trump og den amerikanske befolkning forsvare Trumps valgsejr imod valgsvindlen? (på dansk)

Gæstetaler: Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, bestyrelsesmedlem, Bælte- og Vejinitiativ Institut i Sverige (brixsweden.org):

Nu skal USA og Europa tilslutte sig Kinas nye Silkevej, og mobilisere fødevarerressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika. (på engelsk)

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark:

Beethoven 250 år. (på dansk)

Lyd:

Hussein Askarys præsentation som skærskilt video:

Hussein Askary's presentation as a separate video in English:

Kan Trump og den amerikanske befolkning forsvare Trumps valgsejr imod valgsvindlen?

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark

Resumé

USA: Valgsvindel med stemmerne i svingstaterne for at få Joe Biden valgt som USA's præsident er en del af den farvede revolution i USA for at få et regimeskifte og få afsat Donald Trump.

Dette regimeskifte har været fokus for efterretningstjenesterne og deres partnere i medierne

siden Trump vandt præsidentvalget i 2016. Først med beskyldningerne om tråde til Rusland (Steel-rapporten fra britiske efterretningstjeneste, der kom med falske beskyldninger), så løggen om Russigate, der er blevet modbevist, rigsretssagen og 4 års angreb fra medierne.

Mediernes erklæring af, at Biden har vundet valget og NATO-landes lykønskning af Biden, er et forsøg på at etablere et fait accompli og forhindre at valgsvindlen bliver afsløret.

Trump forsøger at få valgene i delstaterne undersøgt så valgsvindlen kan blive afdækket og retfærdigheden ske fyldest. Mobilisering af vælgerne for at forsvare demokratiet og beskytte Trumps valgsejr.

Massiv censur i medierne og på sociale medier for at forhindre præsident Trump i at tale til befolkningen.

Trump fik over 7 millioner flere stemmer end i 2016 selvom ikke alle stemmerne på ham er blevet tilskrevet ham.

Konkrete historier om valgsvindelen begynder at komme frem.

Tidligere NSA tekniker beskriver hvorledes programmet "Scorecard" kan bruges til at ændre stemme rapporterne fra valgstederne.

Vil USA's befolkning lykkes med at forsvare den demokratiske proces og Trumps valgsejr?

Hvis kuppet lykkes vil demokraterne forsøge at vinde de to sidste senatspladser i Georgia så Bidens kontrollører også kan kontrollere Senatet, udvide Højesteret og få magten der.

Hvis Biden bliver præsident er der konfrontation med Rusland og Kina på dagsorden. Vil vi få krig? Atomkrig?

Oveni COVID-19 krisen i USA og dens økonomiske effekter venter en nedsmeltning af finanssystemet. Med en grøn New Deal vil utilfredsheden i befolkningen blive enorm. Hvad følger efter den censur imod dissidenter, der allerede er i gang?

Topmøde i Davos 9.-11. november med blandt andet Mark Carney, den nye chef for Bank of England Andrew Bailey, Blackrocks Fink, IMF, ECB, Bill Gates etc. om at gennemtvinge kredittørke imod alle investeringer, der ikke er "grønne". Digitale valutaer så centralbankerne får den fulde økonomiske magt.

Der er en verden uden for Vestens og NATO's kontrol. Kina og Rusland er ikke kuede.

COVID-19 var et lille bump på vejen for Kina. Man har igen vækst og Bælte- og Vej-Initiativet og international økonomisk opbygning fortsætter.

Vesten kan ikke stoppe Kina. Vil man forsøge krig? En atomkrig kan ikke vindes, men vil gale hoveder i Vesten forsøge alligevel?

Vil vi i stedet få en "Sputnik-effekt", hvor Vesten må skifte kurs tilbage til økonomisk, videnskabeligt og teknologisk fremskridt for at kunne konkurrere med Kina og alle de, der vil samarbejde med Kina? Eller vil Vesten blive irrelevant?

De, der satser på økonomisk vækst drevet af menneskelig kreativitet og videnskabeligt og teknologisk fremskridt vinder i det lange løb.

Vi lever i farlige tider men står også potentielt over for det største spring fremad i menneskehedens historie.

Lyt til hele talen her.

Nu skal USA og Europa tilslutte sig Kinas nye

Silkevej, og mobilisere fødevarerressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika.

Gæstetaler: Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, bestyrelsesmedlem, Bælte- og Vejinitiativ Institut i Sverige (brixsweden.org):

Hussein Askary præsenterede den akutte voksende sultekatastrofe i Afrika og hvordan den kan løses. Dels gennem en nødaktion for at fragte fødevarer fra USA, Europa, Rusland og Kina, men også gennem at opbygge Afrikas egne fødevarerproduktion og skabe økonomisk udvikling, især infrastrukturprojekter og industrialisering i samarbejde med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Hussein Askary præsenterede Afrikas egne udviklingsplaner, Kinas rolle i at virkeliggøre dem, og hvorfor USA og Europe skal deltage.

Hussein Askary brugte en Powerpoint præsentation til illustration under talen, som også findes, som en særskilt video på engelsk her.

Beethoven 250 år og menneskehedens æstetiske opdragelse

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark

Vi har en civilisationskrise: en konfrontationspolitik, som kan føre til krig med Rusland og Kina, en COVID-19-pandemi, økonomiske og finansielle kriser og en voksende sultkatastrofe i Afrika.

Vil vi etablere en ny retfærdig økonomisk verdensorden eller vil det ende i kaos og krig?

Det er en kamp mellem helt forskellige menneskesyn.
LaRouche understregede altid: hvad er forskellen
mellem mennesker og dyr?

Er vi dyriske?

Eller har vi en iboende kreativ erkendelsesevne, som
gør os i stand til at opdage nye principper – noget
nyt, som ingen andre har tænkt på.

I videnskab opdager vi nye naturvidenskabelige
principper.

I kunst opdager vi nyt om vores egne kreative evner,
som kan deles med andre, som i et orkester eller kor
eller med tilhørerne.

Skønhed, som Schiller sagde, forædle vores følelser
og vores intellekt –

ikke kun rå følelser som dominerer os uden
intellekt,

ikke kun intellekt uden medfølelse og
næstekærlighed.

Men gennem at lege, speciel gennem kunst, at spille,
kan de to gå op i en højere enhed, som vi kalder en
æstetisk tilstand, når vi er omfavnet af skønhed.

Det var Schillers løsning efter den franske
revolution, som ikke endte som den amerikanske, men i
et blodbad.

Platon skrev, at den vigtigste uddannelse for sjælen
var musik – at fylde sjælen med skønhed og gøre den
skøn.

Mennesket ville så lovprise skønhed, modtage den med
glæde i sin sjæl, og blive til en skøn sjæl.

Den 16. december fejrer vi Beethoven 250-års fødselsdag.

Vi fejrer ham, som en af de mest kreative sjæle i historien, men vi fejrer også menneskehedens erkendelsesmæssige evner.

Studér Beethoven for bedre at forstå, hvad vi mennesker er.

Beethoven, selv da han ikke var i stand til at høre sin egne musik, hørte den alligevel i sit sind, og udfordrede sig selv til at lave det ene gennembrud efter det anden.

Der var ingen stilstand eller entropi, men hvad LaRouche kalder ikke-entropi.

At viljemæssigt blive mere og mere bevist om, at kende sine egne erkendelsesmæssige evner, og presse dem til det yderste for at kunne stige op til det næste niveau, og som han skrev, at nærme sig Guds egen skaberkraft.

Og han havde et formål: at opløfte den trængende menneskehed.

Han var bevidst om musikkens rolle med at forædle menneskene.

Gennem at spille, synge eller lytte, kan Beethovens kreativitet deles med andre –
noderne på papiret, er ikke kun toner, men nøglen til Beethovens kreative sind.

Og dermed kan andre mennesker bekræfte et positivt menneskesyn, som også havde en politisk dimension for Beethoven – stræben efter frihed.

Som Schiller sagde, vejen til frihed går gennem skønhed.

For at fejre Beethoven så lyt til eller syng og spil hans værker. Genoplev hans åndelige gennembrud, bekræft den menneskelig kreativitet, skab et samfund, hvor vi kan genopdage den tabte kunst at skabe skøn musik, måske endnu mere kreativ end Beethoven, og udvikle vores erkendelsesmæssige evner, for hele menneskehedens skyld.

Så blev der spillet den første del af 2. sats af Beethovens 7. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler, som eksempel. Ud fra en enkel begyndelse tilføjes flere og flere stemmer for at skabe noget stort og opløftende.

Billede af det amerikanske flag.
WikiImages fra Pixabay

**Videokonferencen onsdag den
21. oktobert kl. 16:
Kina og vesten ansigt til**

ansigt: rivalisering eller samarbejde

På engslek:

The direction of relations between China and the West may well be the decisive issue that determines the future of all mankind – from economics to politics to culture. And yet those relations today are characterized by rising tensions.

Cátedra China and the Schiller Institute are hosting an international videoconference dialogue on this subject, because we firmly believe that the current slide into rivalry and disagreement must be stopped before it is too late. China and the West are part of a “community with a shared future for mankind,” and it is essential to learn about, share, and promote the best in each of our respective cultures. The joint efforts that will come from such a dialogue, and its adoption by leading political figures and governments in the West, are the key to working together to solve the existential crises facing all mankind, including the current COVID-19 pandemic and the related economic crisis.

We invite you to participate in an in-depth dialogue with leading international experts in the field. There will be participants from Spain, France, Italy, Germany, the United States, and various countries in Latin America. The event will also be broadcast live over YouTube.

Moderator: Rosa Cervera, President of Cátedra China, architect, professor at the Universidad de Alcalá de Henares (Madrid).

Speakers:

– Yao Fei, Minister Counsellor of the Embassy of the

People's Republic of China to Spain: "China's View"

– Michele Geraci, former Italian Undersecretary of State for Economic Development.

– Marcelo Muñoz, Founder and President Emeritus, Cátedra China, Spain: "China and the West: Two Worlds"

– Helga Zepp-LaRouche, Founder and President, Schiller Institute, Germany: "Confucius and Schiller: the Aesthetic Education of Man"

– Dr. Ángel Álvarez, Dr. Engineer, Cátedra China, Spain: "China's Weaknesses in ICT in View of the Current Conflict with the U.S."

– Jacques Cheminade, President of Solidarité & Progrès, France: "Economic Coexistence to Overcome Geopolitics"

Verdensøkonomien under nulpunktet: Hvordan genopretter vi produktiviteten og stopper sult-pandemien?

4. oktober (EIRNS) – Blandt de største industrielle økonomier i verden ser det i øjeblikket ud til at Kinas økonomiske vækst på 2% i 2020 – hvis den endda er så høj – vil være førende i verden. Hele den globale økonomi ligger længere under nul end selv centralbankernes renter – de samme centralbanker, som er værre end værdiløse i denne

krise. Økonomierne i USA, Vesteuropa og Centraleuropa, Indien, Brasilien, og Sydafrika er alle skrumpet ind i årets løb; og i mange af landene ser afmatningen ud til at blive værre i årets sidste måneder.

Ikke alene lider alle disse nationer under massearbejdsløshed – som atter ikke viser nogen forbedring fra sidste måned – men i betydelig grad også de meget store bølger af sygdomsepidemien. De lider også – omend i meget forskellig grad – af en pandemi af sult stammende fra arbejdsløshed. Ifølge Den internationale Arbejdsorganisation er der tabt 500 millioner fuldtidsjob over hele verden i 2020, og pandemisk sygdom og grænselukninger har lukket for høstafgrøder, forarbejdning og forsendelse. Sultpandemien er værst i Afrika og Latinamerika, men den bider kraftigt i Indien og endda i USA. (Bloomberg News, 28. september: "Intet kød, ingen mælk, intet brød: Sultkrisen ryster Latinamerika." Antallet af mennesker der står over for "alvorlig fødevaresikkerhed" – sult – er firedoblet i disse områder i år, og fordobles over hele verden ifølge Verdensfødevareprogrammet.)

De seneste beskæftigelses- og industriproduktionsrapporter fra USA og Europa, der snarere end genopretning viser stagnation på et lavt niveau, skulle være det sidste signal der er nødvendigt i dette kriseår om, at der skal "handling til, og handling nu" for at igangsætte produktionen, hæve den produktive beskæftigelse og øge økonomiens produktivitet – og sådan handling kræver naturligvis samarbejde mellem de store nationer, der er ramt således.

I USA udviser "Sleepy Joe" Biden og hans kampagne ingen bevidsthed om eller evne til dette, overhovedet. Faktisk blev det bemærket, at selv i søndags gjorde præsident Donald Trump – der er indlagt på hospitalet for behandling af COVID-19 – flere offentlige optrædener end Biden gjorde; Trump kørte rundt i en karavane for at hilse på sine

tilhængere på gaderne omkring Walter Reed National Military Medical Center, og annoncerede begivenheden på sin Twitter-konto. Og den demokratiske formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, blokerer nu rent faktisk for handling i Kongressen. Og dog har det faktum, at præsident Trump har været nødt til at håndtere pandemi og økonomisk sammenbrud – under konstant og voksende destabilisering hidrørende fra britisk efterretningstjeneste, amerikanske efterretningsagenturer og militærindustrielle grupperinger – givet Biden føringen i meningsmålingerne. Og desforuden ligger der potentielt uger forude med kaos efter valgdagen som følge af enorme mængder af brevstemmer og gadedemonstranter på udkig efter en "farverevolution".

Skulle præsident Trumps politik for at afslutte "regimeændrings-krigene" og indgå i konstruktivt samarbejde med Rusland og Kina fortages, ville det være et nederlag for den amerikanske republik til det militærindustrielle kompleks, der i årtier har været ganske tilfreds med Biden; det ville være et knusende slag mod håbet om at genoplive rumforskning og videnskabelig og teknologisk udvikling. Men med præsidenten sygdomsramt, og under sådant et angreb, er det direkte op til enhver amerikaner, der tænker for sig selv, at forstå hvad der skal gøres – ikke blot at beklage og modsætte sig, men at vide hvad der er nødvendigt.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale grundlægger, sagde følgende ved en særlig LaRouchePAC's 'rådhus'-webcast lørdag den 3. oktober: "Det turde være klart, at med den kombination af problemer vi har i dag – en pandemi der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud værre end noget andet siden Anden Verdenskrig, faren for et økonomisk nedbrud værre end i 2008, faren for at en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina går ud af kontrol – er vi er nødt til at ændre kurs. Og det er derfor, vi har brug for et topmøde, og den eneste realistiske mulighed på bordet lige nu, er det som

præsident Putin har anmodet om. De permanente fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd må mødes og behandle disse spørgsmål:

"Opret et nyt globalt finanssystem, et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; fordi dette nuværende system er bankerot, og der er brug for kredit til udvikling og til at finansiere alle disse ting i tråd med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention og idé med Bretton Woods-systemet. Og så, naturligvis, LaRouches Fire Love: Glass-Steagall til at gøre en ende på kasinoøkonomien. Indfør Glass-Steagall i form af en bankadskillelse; beskyttelse af de kommercielle banker. Hold op med at redde fallerede spekulanter. Opret en nationalbank, ikke kun i et enkelt land, men i alle lande på planeten.

Og etabler derefter et kreditsystem, der samarbejder om langsigtede investeringer til genopbygning af verdensøkonomien. Iværksæt derefter et lynprogram for fusionsteknologi, der p.t. virkelig gør utrolige fremskridt, som vi hørte på en nylig Schiller Institut-konference. Og støt internationalt samarbejde om udforskning af rummet, således som præsident Trump har sagt, at Artemis-projektet skal være.

"Hvis alt dette aftales mellem USA, Rusland og Kina, som et minimum, og andre industrielle magter, der har kapacitet til at rekonstruere verden, derefter slutter sig til, kan vi løse dette problem. Men hvad der kræves er, at mange sådanne patrioter virkelig begynder at tage ansvar for udfaldet af denne periode. Jeg tror ikke der er andet, der vil fungere, og jeg tror virkelig, at det kan gøres".

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2020: Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet · Stemme 006

**Vi står overfor alvorlige
farer, men der er
løsninger.
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med
Helga Zepp-LaRouche den 31.
september 2020**

Med brændpunkter, som optrappes til væbnet konflikt og med provokationer, som tager til på grænsen til Rusland og Kina, gentog Helga Zepp-LaRouche sin holdning, at dette er en tid, hvor folk må hæve sig til et andet tænke-niveau. Der er ingen tvivl om, at faren for krig og truslen om et kup i USA er et resultat af geo-politikernes og ny-

liberalisternes bestræbelser på at redde deres system. I stedet for at skifte retning efter, at krakket i 2008 viste, at det neo-liberale system, som dyrker spekulation på bekostning af den fysiske økonomi, er en trussel mod menneskeheden, brugte de den gamle imperialistiske ide om at bruge krige til at aflede opmærksomheden fra deres korrupsion. Under det gamle imperialistiske system kan små krige hurtigt blive til store krige.

Men der er en løsning, sagde hun, og pegede på ungdomskonferencen i sidste weekend som udforskede hendes mands livsværk, fordi det repræsenterede både et ægte alternativ til det imperialistiske system, såvel som en mulighed for unge mennesker at tage fremtidens udfordringer op.

Ideen om at skabe 1,5 milliarder nye arbejdspladser verden over – hvilket nogle mente var en vild overdrivelse, da vi først kom med forslaget – blev bragt i fokus med ILO (FNs internationale arbejdsorganisation) rapporten, der konstaterede, at 500 millioner arbejdspladser vil forsvinde i år og skal vi tage hånd om pandemien og hungersnøden, kræver det mange nye jobs.

Hun sluttede af med at minde sit publikum om, at dette er Beethoven-året og ved at beskæftige sig med stor klassisk kultur, kan man udvikle den indre styrke, som er nødvendig for at håndtere den krise, vi i dag står overfor.